PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13741 | Duminică 26 octombrie 1986 | Prima ediție | 6 PAGINI — 50 BANI

ÎN SPIRITUL SARCINILOR SUBLINIATE DE PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Înaltă responsabilitate și exigență comunistă, organizare superioară și disciplină exemplară în îndeplinirea integrală a planului pe acest an

Săptămîna pe care o încheiem a fost puternic marcată de două evenimente politice interne de deosebită însemnătate, care, printr-o interferență semnificativă, ilustrează cît se poate de convingător unitatea dialectică a politicii interne și externe a partidului și statului nostru. Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 22 octombrie a.c. și sesiunea Marii Adunări Naționale, din ziua următoare, au adus în prim-planul atenției întregului partid, întregului popor preocupări și aspirații care se legitimează reciproc.

Cuvîntările rostite în forul de conducere al partidului și apoi în forul legislativ al țării de către secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au avut și vor avea un puternic ecou în conștiința și acțiunea oamenilor aflați între fruntariile țării, cît și în conștiința și acțiunea oamenilor de pe toate meridianele pămîntului care vor să trăiască și să asigure dreptul la viață atît pentru ei, cît și pentru copiii copiilor lor.

Oricine citește cele două cuvîntări reține că fiecare frază, fiecare cuvînt i se adresează direct lui, tovarășilor săi de muncă, că ele sînt astfel gîndite și rostite încît se constituie într-o chemare vibrantă pentru unirea și mobilizarea tuturor forțelor și energiilor creatoare în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de Programul partidului, de hotărîrile Congresului al XIII-lea, în vederea realizării în cele mai bune condiții a planului din primul an al celui de-al 8-lea cincinal.

Punînd în prim-planul dezvoltării economico-sociale intensive, calitativ superioare mobilizarea tuturor forțelor creatoare ale oamenilor muncii, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** sublinia : **„Acum este necesar să acționăm cu toată hotărîrea, în spirit revoluționar, pentru realizarea în cele mai bune condiții a tuturor planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială, să facem totul pentru a încheia acest an și întregul cincinal cu realizări cît mai bune în dezvoltarea economico-socială a patriei".**

Dînd o înaltă apreciere cuvîntării rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, analizei profund științifice, revoluționare a secretarului general al partidului asupra rezultatelor obținute de oamenii muncii în perioada care a trecut din acest an, precum și a căilor și măsurilor concrete de acțiune pentru realizarea integrală, la un nivel înalt de calitate și eficiență, a prevederilor primului an al cincinalului 1986—1990, **plenara Comitetului Central al partidului a hotărît ca tezele, ideile și orientările de o excepțională însemnătate puse în fața ei să stea la baza întregii activități a organelor și organizațiilor de partid, a unităților economice și sociale de pe întreg cuprinsul țării.**

Însușindu-și pe deplin aprecierile secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pornind de la cerințele și exigențele formulate în cuvîntarea rostită, ascultînd raportul Consiliului de Miniștri cu privire la îndeplinirea planului unic de dezvoltare economico-socială pe nouă luni și măsurile pentru realizarea integrală a planului pe '86, **plenara Comitetului Central al partidului a adoptat o Hotărîre-Chemare către organizațiile de partid, către toți oamenii muncii și întregul popor pentru realizarea la toți indicatorii a planului unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1986 — primul an al celui de-al 8-lea cincinal.** Prin această hotărîre-chemare, plenara Comitetului Central al partidului cheamă organele și organizațiile de partid, toate colectivele de oameni ai muncii să acționeze cu întreaga răspundere, într-un spirit de înaltă ordine și disciplină, pentru îndeplinirea integrală a planului, creșterea mai accentuată a productivității muncii, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției, reducerea consumurilor materiale și de energie, creșterea eficienței întregii activități.

Hotărîrea-chemare vizează direcțiile esențiale spre care se cere concentrată activitatea în perioada care a mai rămas din acest an, pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan din domeniile vitale ale activității economice : din extracția cărbunelui și energetică, din siderurgie, din domeniul exportului, al realizării investițiilor programate a fi puse în funcțiune în acest an, al înfăptuirii programelor de perfecționare, de modernizare și organizare a muncii, a tehnologiilor, din agricultură, în care toate forțele satelor sînt chemate să asigure creșterea continuă a producțiilor vegetale și animale, a potențialului productiv al pămîntului, îndeplinirea obiectivelor noii revoluții agrare. Iar numitorul comun, corolarul tuturor demersurilor și eforturilor de muncă și concepție creatoare, expresia cea mai concludentă a activității rodnice, a unei conduceri bazate pe autogestiune și autofinanțare, trebuie să le constituie înalta eficiență economică dobîndită în toate domeniile și sectoarele de activitate.

În strînsă legătură cu aceste sarcini, cu exigențele și răspunderile pentru îndeplinirea lor, în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, în hotărîrea-chemare sînt puternic și clar subliniate responsabilitățile organelor și organizațiilor de partid. S-au formulat cu toată claritatea cerințe față de ministere, față de comitetele județene de partid. Pretutindeni, atît în ministere, centrale, cît și în unitățile economice — industriale și agricole — acționează puternice organizații de partid. Lor li se cere să-și manifeste în mod dinamic, din plin, prin toate mijloacele de care dispun, rolul de forță politică conducătoare, capacitatea organizatorică și politică de a mobiliza și uni eforturile comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii în vederea îndeplinirii integrale de către fiecare colectiv a îndatoririlor ce-i revin din planul unic de dezvoltare economico-socială a țării pe anul 1986.

Pentru cuprinderea tuturor domeniilor și sectoarelor de activitate — acordîndu-se prioritate celor care au o însemnătate aparte în buna derulare a activității pe ansamblul economiei naționale — pentru realizarea sarcinilor în cele mai bune condiții este esențială **temeinica organizare a muncii efective de către fiecare organ și organizație de partid.** Activitatea concretă, sprijinul direct acordat organizațiilor din unitățile economice, conducerilor colective ale acestora, controlul exigent al modului în care se îndeplinesc hotărîrile de partid și legile statului sînt cerințe care prevalează mai mult ca oricînd în activitatea organelor de partid județene, municipale, orășenești și comunale. Pentru că așa cum în repetate rînduri a subliniat secretarul general al partidului, **calitatea și conținutul muncii de partid se exprimă, sînt ilustrate în modul cel mai fidel de calitatea și eficiența activității economice,** de rezultatele obținute în îndeplinirea planului. În această privință, organele de partid au numeroase disponibilități. Repartizarea judicioasă a forțelor, începînd cu membrii organelor de partid, folosirea deplină a potențialului pe care îl reprezintă acestea ca și activul lor de partid, atragerea și implicarea în rezolvarea problemelor a specialiștilor — ingineri, economiști, tehnicieni, maiștri, muncitori cu înaltă calificare și experiență, oameni competenți, cu spirit organizatoric și inițiativă — încredințarea de responsabilități precise, cu termene ferme de realizare, sprijinul prompt și raportarea periodică, sau ori de cîte ori este nevoie, asupra modului în care acestea sînt îndeplinite sînt dovedite de experiența muncii ca avînd înrîuriri directe asupra înfăptuirii în cele mai bune condiții a ansamblului de sarcini economice care revin fiecărui colectiv.

Supunînd unei examinări și reevaluări exigente, critice și autocritice modul în care își organizează propria activitate — care trebuie să fie un model și o premisă pentru organele subordonate — unele organe de partid și-au identificat noi și importante mijloace proprii de perfecționare a metodelor și stilului lor de muncă. Astfel ele au constatat — și au luat măsuri de repliere, din mers — că nu întotdeauna pentru locurile hotărîtoare, cele mai grele — în care se decide soarta ritmicității, calității producției, promovării progresului tehnic, realizării exportului, ritmului și calității lucrărilor de

(Continuare în pag. a II-a)

Din noua arhitectură a municipiului Craiova — Foto : **Eugen Dichiseanu**

Unanimă și fierbinte adeziune la noua inițiativă a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru dezarmare, pentru făurirea unei lumi a păcii și colaborării

Legea adoptată de Marea Adunare Națională privind reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare — expresie a voinței întregului popor român

„Realitatea, viața demonstrează, cu puterea faptelor de netăgăduit, că planurile de dezvoltare economico-socială ale fiecărui popor – deci și ale poporului nostru – se pot realiza numai în condiții de pace. De aceea, în întreaga noastră activitate internațională acționăm cu hotărîre pentru dezvoltarea unei largi colaborări economice și tehnico-științifice cu toate statele lumii, pentru înfăptuirea dezarmării nucleare și convenționale, pentru pace – bunul cel mai de preț al omenirii".

NICOLAE CEAUȘESCU

Izvorîtă din preocuparea de înaltă responsabilitate istorică, din neobosita activitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu în slujba păcii și înțelegerii între popoare, ilustrată cu putere prin conținutul magistralei expuneri rostite de secretarul general al partidului, președintele Republicii, la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, strălucita inițiativă privind organizarea referendumului de la 23 noiembrie în problema reducerii cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare reprezintă o nouă și elocventă expresie a voinței de pace și dezarmare a întregii noastre națiuni.

Caracterizată prin realism, luciditate și putere de convingere, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, devenită prin hotărîrea unanimă a celui mai înalt for reprezentativ al poporului român document programatic al politicii externe a României, pune în lumină caracterul primordial și imperativ al salvgardării păcii, al trecerii la măsuri reale de dezarmare, necesitatea unor eforturi unite, a unor măsuri care să ducă la o schimbare radicală a evoluției internaționale, la făurirea unei lumi fără arme și războaie, o lume a păcii și colaborării. Inițierea referendumului vine să confirme posibilitatea trecerii la măsuri reale de dezarmare, oferind totodată poporului român — într-o generoasă acțiune pilduitoare — dreptul suveran de a-și manifesta opțiunea sa fermă pentru pace și dezarmare, pentru o dezvoltare liberă.

Fără îndoială, prin perspectiva pe care o deschide, prin conținutul profund umanist, referendumul dă o nouă și puternică expresie năzuințelor de pace, colaborare și înțelegere ale întregului popor român, care-și va exprima adeziunea deplină la ideile nobile ce călăuzesc această inițiativă de amplă și profundă rezonanță națională și internațională.

O grăitoare ilustrare a ecoului general, a sprijinului înflăcărat al oamenilor muncii de cele mai diferite profesii, din fabrici și uzine, de pe ogoare, din instituții de învățămînt și cercetare față de acest nou demers în favoarea păcii, a dezarmării o constituie luările de poziție, declarațiile și opiniile sosite la redacție de pe tot cuprinsul patriei.

PAGINA A III-A

Oamenii muncii de la întreprinderea de utilaj chimic „Griviță Roșie" din București, asemenea întregului nostru popor, au primit cu viu interes și deplină aprobare noua inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu

Inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu — o strălucită contribuție la cauza dezarmării și păcii în consens cu aspirațiile tuturor popoarelor

Presa din diferite țări ale lumii reflectă puternicul ecou internațional al hotărîrilor adoptate de plenara C.C. al P.C.R. și de Marea Adunare Națională

IN PAGINA A VI-A

Timp revoluționar, oameni revoluționari

Examenul de-o viață al competenței profesionale

Revoluția socialistă, pe ale cărei baricade de luptă și de construcție comuniștii s-au aflat și se află întotdeauna în frunte, semnifică, în esență, o radicală și continuă înnoire, progres continuu, necontenite prefaceri constructive în domeniul material și spiritual. Spiritul revoluționar, valoare morală ce definește chipul comunistului, reprezintă, din acest unghi de vedere, în primul rînd, acțiune lucidă, intervenție competentă, în deplină cunoștință de cauză, în complexul proces de înaintare în viitor, deci, de înaintare pe drumuri nedefrișate încă, necunoscute pînă acum. Aceasta înseamnă a crea, în adevăratul înțeles al cuvîntului, potrivit cunoașterii profunde și folosirii conștiente a legilor obiective de dezvoltare social-economice. Spiritul revoluționar — urmărind logica firească a lucrurilor — reclamă, solicită, în acest caz, spirit creator, străbătut plenar de fiorul umanismului socialist, pentru că orice creație în societatea noastră este destinată fericirii și bunăstării omului, înfloririi personalității sale. Este acesta un nobil ideal moral, căruia comunistul i se dăruie total, cu toată capacitatea lui de luptă, de acțiune.

Cum acționează acest spirit în realitatea cotidiană, ce fațete îmbracă el în viața practică, cum se constituie el ca un ciment de o factură cu totul deosebită la temelia autorității morale de care se bucură, cu deplin temei, comuniștii în orice colectiv de muncă ? Iată întrebări care primesc răspunsul faptelor adînc grăitoare prin semnificațiile lor. Astfel de fapte le aducem ca argument în aceste rînduri. Fapte dintre alte milioane și milioane de fapte asemănătoare.

Era maistru și conducea o importantă secție într-o uzină bucureșteană. S-o numim : „Semănătoarea". În cadrul uzinei însă, la un moment dat, un atelier-cheie al întreprinderii se zbătea în dificultăți care păreau, pentru conducătorii lui, insurmontabile. Se analizează situația în consiliul oamenilor muncii, se consideră că e nevoie de un conducător capabil să antreneze rapid efortul întregului colectiv aflat în dificultate și se hotărăște trecerea maistrului respectiv în fruntea unității de producție vizate, mizîndu-se pe rezultatele bune, constante, ale secției de care răspunsese pînă atunci. Maistrul se apucă de treabă, mobilizează oamenii, în primul rînd pe comuniști, caută împreună cu noul lui colectiv și găsește soluțiile cele mai potrivite de redresare. Și le aplică fără șovăire. Sigur, a fost o muncă tenace, deloc ușoară și de o anumită durată. Omul era bucuros, pe bună dreptate, că lucrurile întraseră categoric pe un făgaș foarte bun. Acționase ca un comunist, animase întregul colectiv, dăduse adevărata măsură a capacității sale profesionale și organizatorice. Pînă aici, nimic neobișnuit, s-ar spune. Numai că acasă, la prima retribuție, soția maistrului s-a arătat surprinsă și nemulțumită : retribuția adusă era simțitor mai mică. Omul i-a explicat că era firesc să fie mai mică deoarece i s-a cerut să răspundă de un atelier cu mari dificultăți, unde planul nu se îndeplinea. Dar să nu aibă ea grijă, luna viitoare lucrurile vor intra în normal. „Deci, te-au retrogradat !" — a conchis necăjită femeia. „Dimpotrivă ! — i-a replicat el. Au avut încredere în mine și mi-au încredințat rezolvarea unei sarcini de care depinde bunul mers al întregii uzine".

Putea să refuze sarcina ? Unii, „binevoitori", l-au și întrebat, întrigați, de ce nu a refuzat-o. În concepția lor, sarcina primită nu era o onoare. „A ți se recunoaște în acest fel meritele nu e nici o plăcere, aduce mai mult a sancțiune !" — au considerat ei. „Nu ați înțeles nimic din ce s-a petrecut — le-a spus el. Cum să refuz o sarcină care nu-mi depășea pu-

Dionisie ȘINCAN

(Continuare în pag. a V-a)

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII
● reportaje ● însemnări ●

Atunci cînd noul devine atribut al muncii de fiecare zi...

Se proiectase o piesă în multe variante. O piesă ce ținea de estetica, dar și de funcționalitatea unui anume tip de frigider casnic : un miner pentru ușă. Toate variantele țineau seama de toate cerințele : armonizare cu întregul *design*, poziționare și funcționalitate optimă, consum redus de materiale și manoperă, posibilitatea fabricării prin tehnologii practicate în întreprindere și cu mijloace existente. Cînd toate aceste variante au fost gata iar discuțiile asupra alegerii uneia dintre ele erau în toi, la respectiva comisie s-a prezentat un tînăr matrițer din secția de sculărie ținînd în mînă... un miner. Altul decît toate cele prezentate. „Vă rog să vedeți dacă e bun și ăsta la ceva !". Întors pe toate fețele, examinat și din punctul de vedere al posibilităților tehnologice, ca și al economicității, minerul s-a dovedit mai bun decît toate celelalte. Alegerea s-a oprit, firește, asupra lui.

— Asta nu înseamnă nicidecum că proiectanții nu-și făcuseră datoria — spune ing. Doina Drumea, secretara comitetului de partid de la Întreprinderea de frigidere Găești. Înseamnă altceva : anume că în colectivul nostru există o serioasă mișcare a gîndirii tehnice, a creativității. Sînt tot mai mulți în fabrică acei care, muncitori, maiștri, ingineri, dobîndind prin experiență și studiu o tot mai ridicată competență profesională, socotesc de datoria lor să participe la progresul general nu numai prin prestarea unei munci conștiincioase și de calitate, ci și printr-un aport zilnic la procesul înnoirilor și perfecționărilor tehnice. În ultimii ani am dezvoltat și modificat mult producția, au apărut și am valorificat multe idei noi. Iar cînd acest fapt devine proces, promovarea ideilor devine stimulent moral pentru alte și alte idei, pentru creație. De aici nevoia de a centraliza și gestiona judicios ideile. Așa a apărut ideea unei bănci de... idei.

Banca de idei a întreprinderii, apărută ca necesitate a dezvoltării și modernizării producției, ca atribut al unei reale și prolifice preocupări pentru creația tehnică — iată o certificare a unui mod nou de a gîndi asupra evoluției muncii industriale, potrivit cerințelor noii revoluții tehnico-științifice. Aici, la Găești, ideea băncii de idei este la început ; ea nu și-a găsit încă formulele și sistemele de funcționare cele mai practice. Cum să fie colectate mai lesnicios ideile ? Unde și cum să fie stocate ? În ce mod se poate apela mai operativ la ele ? Ce anume garantează că idei care nu prezintă un interes imediat, dar care pot deveni extrem de utile în viitor, nu vor fi uitate în „depozit" ? Iată întrebări pe care și le pun organizatorii. Privirile lor se îndreaptă spre calculatorul întreprinderii, care, se speră, va fi în măsură să sistematizeze, să stocheze și să etaleze, la nevoie, valorile de concepție ce i s-au încredințat. Pînă atunci, procesul creației își urmează drumul ; oamenii gîndesc, inovează, propun și valorifică idei, soluții tehnice noi.

— Majoritatea muncitorilor noștri — spune aceeași Doina Drumea, care este și șef al atelierului de proiectări — sînt acum absolvenți de liceu, de liceu industrial în general. Au deci cunoștințe tehnice mai avansate. Și gîndesc asupra proiectelor pe care le dăm în execuție. Gîndesc și ridică probleme, soluțiile lansate sînt judecate critic. Și vin mereu cu idei. Cei mai activi în privința asta sînt cei de la sculărie. Aici avem și meseriașii cei mai buni. Criticii noștri cei mai drastici. Și mai folositori. Proiectanții de SDV-uri, de exemplu, sînt cu ei într-un dialog neîntrerupt. Dacă cineva din afară ar asista la aceste discuții ar zice că e gîlceavă. Dar nu e...

Mihai CARANFIL

(Continuare în pag. a II-a)

PUTERNICĂ MOBILIZARE A FORȚELOR PENTRU ÎNDEPLINIREA EXEMPLARĂ A SARCINILOR ECONOMICE PE ACEST AN

ÎNTĂRIREA AUTOGESTIUNII ECONOMICO-FINANCIARE
— suportul trainic al autoconducerii muncitorești

Perfecționarea mecanismului economico-financiar, aplicarea unitară și eficientă a autoconducerii și autogestiunii constituie o preocupare constantă a partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Numeroasele îmbunătățiri care s-au făcut în ultima perioadă în acest domeniu subliniază consecvența cu care se acționează pentru conceperea și operaționalizarea celor mai adecvate modalități de consolidare a mecanismului economico-financiar, atît la nivel microeconomic, cît și macroeconomic.

Cuvintările tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenarele C.C. al P.C.R. din aprilie și iunie a.c., măsurile adoptate cu aceste prilejuri, la care secretarul general al partidului s-a referit din nou la recenta plenară a C.C. al P.C.R., reprezintă o dovadă grăitoare de atenției ce se acordă problematicii perfecționării conducerii, organizării și planificării economice, în contextul trecerii la o nouă calitate, superioară, în toate domeniile de activitate. De altfel, înscrierea României în rîndul țărilor mediu dezvoltate în perspectiva anului 1990 — obiectiv fundamental al actualului cincinal — implică eforturi susținute pentru amplificarea și perfecționarea în strînsă interdependență a forțelor și relațiilor de producție în ansamblul strategiei de dezvoltare economico-socială a țării, conturată în mod strălucit în documentele celui de-al XIII-lea Congres al partidului și fundamentată magistral în opera teoretică și practică a secretarului general al partidului nostru.

Mecanismul economico-financiar perfecționat răspunde, prin conținut și forme de exercitare, unor multiple necesități : **politice**, prin consolidarea autoconducerii muncitorești și adîncirea democrației socialiste în „zona" ei esențială — democrația economică ; **economice**, prin promovarea autogestiunii și autofinanțării, vizînd asigurarea unei eficiențe economice maxime ; **sociale**, prin atragerea maselor în procesul conducerii și activității economice pe căi și mijloace de asemenea economice, capabile să determine creșterea răspunderii fiecăruia și a tuturor față de activitatea depusă în producția socială.

O asemenea abordare multidimensională a mecanismului economico-financiar permite desprinderea atît a plusurilor calitative ale acestuia față de mecanismul de funcționare existent în urmă cu 8 ani, cît și a domeniilor în care trebuie acționat în continuare pentru racordarea sa permanentă la realitatea în continuă schimbare, pentru perfecționarea sistematică a componentelor sale structurale.

O analiză teoretică a locului pe care autogestiunea îl ocupă în ansamblul mecanismului economico-financiar dezvăluie două funcții principale ale acesteia, fiecare avînd un conținut specific și o „infrastructură" organizatorică proprie.

O primă funcție a autogestiunii economico-financiare este aceea de a fi suportul economic, material și financiar al autoconducerii muncitorești; măsurile de ordin organizatoric prin care se realizează această funcție sînt conturate de complexul de atribuții, responsabilități și competențe ce sînt circumscrise unităților economice în constituirea și utilizarea unor resurse materiale și financiare, în formarea și folosirea unor fonduri bănești realizate din propria activitate, prin munca întregului colectiv.

O a doua funcție principală a autogestiunii o constituie concentrarea preocupărilor unităților economice spre aspectele calitative, spre aspectele de eficiență economică ; „infrastructura" organizațională a acestei funcții a fost realizată o dată cu adoptarea unui nou sistem de indicatori de apreciere a rezultatelor procesului productiv, iar conținutul ei vizează creșterea volumului producției materiale, a valorii producției nete, producției fizice, reducerea sistematică a cheltuielilor de producție, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, sporirea productivității muncii.

Iată de ce pentru consolidarea autogestiunii se impune concentrarea eforturilor organelor de conducere colectivă, a tuturor colectivelor de oameni ai muncii în direcția folosirii judicioase, eficiente a părții incredințate spre gospodărire din avuția națională, în scopul îndeplinirii cantitative și, mai ales, calitative a obiectivelor și indicatorilor asumați prin plan. În acest perimetru este necesar să se înscrie nu numai eforturile întreprinderilor, ci și contribuția unităților bancare, financiare, a centralelor industriale, a ministerelor etc.

Stil de muncă modern, eficient în conducerea activității economice

Cele mai importante direcții de acțiune ce se impun cu prioritate în etapa actuală de dezvoltare economico-socială a țării, dominată de acțiunea factorilor intensivi, calitativi, sînt — așa cum se conturează ele din documentele de partid — următoarele :

În primul rînd, extinderea conducerii și utilizării de bugete de venituri și cheltuieli la nivelul tuturor subdiviziunilor organizatorice ale întreprinderii — secții, ateliere și chiar formații de lucru (acolo unde este posibil). O asemenea direcție capătă noi dimensiuni în prezent, prin generalizarea formei de retribuire și organizare a muncii în acord global, care reclamă evidențierea cît mai exactă a eforturilor și efectelor obținute de fiecare componentă structurală a unității.

Bugetele de venituri și cheltuieli reprezintă în esență o modalitate unitară de defalcare și urmărire a indicatorilor economico-financiari la nivelul subunităților, permițînd adaptarea la specificul acestora, precum și transpunerea în viață a sarcinii de generalizare a acordului global. Prin conținut și formă de organizare, ele pun la îndemîna organelor de conducere colectivă un sistem de indicatori și pîrghii economico-financiare de acțiune operativă, menite să contribuie la eliminarea cauzelor care determină perturbații în realizarea nivelului planificat al indicatorilor. În acest fel, factorii de decizie — adunările generale, consiliile oamenilor muncii, birourile executive ale acestora — pot măsura, compara și echilibra mai bine eforturile fiecărei subunități productive, pot direcționa situația economico-financiară a acestora spre obiectivele dorite. Se creează astfel posibilitatea de a conduce eficient asemenea componente structurale ale întreprinderii, folosind cu precădere mijloace economice.

În al doilea rînd, îmbogățirea instrumentarului de conducere, în principal prin promovarea unor sisteme, metode și tehnici moderne, care să permită o cît mai judicioasă evaluare a activității economice a fiecărei subdiviziuni organizatorice a întreprinderii și a acesteia în ansamblul său. Identificarea operativă a abaterilor de la costurile normate și planificate, a cauzelor generatoare de abateri, precum și determinarea unui cost de producție cît mai exact sînt tot atîtea aspecte care impun cu necesitate promovarea unor asemenea sisteme, metode și tehnici de conducere și gestiune. E timpul ca orice organ de conducere colectivă — de la cele din întreprinderi și pînă la cele din centrale și ministere — să înțeleagă că problemele eficienței nu mai pot fi rezolvate fără o abordare științifică, pe baza unor metode validate de știința conducerii, că metodele „empirice", conducerea pe bază de „inspirație" au devenit de mult anacronice. Din categoria metodelor moderne de conducere fac parte și sistemele, metodele și tehnicile de conducere prin costuri. Situația întreprinderilor noastre reliefează faptul că, în acest domeniu, sînt serioase rezerve, dată fiind utilizarea pe scară largă a metodei pe comenzi, devenită frînă în calea aplicării unitare și eficiente a autogestiunii. Aplicarea cu succes a autoconducerii, a autogestiunii reclamă stoparea fermă a atitudinilor comode, a rutinei, a birocrației și promovarea cu mai multă încredere a unor sisteme, metode și tehnici evoluate de conducere prin costuri, între care o importanță deosebită o au **sistemul de conducere și gestiune cost-oră-producție** (SCOP), **metoda normativă, metoda taxă-oră-mașină, metoda standard-cost, metoda conducerii prin bugete** ș.a., regăsite, din păcate, sporadic în activitatea întreprinderilor noastre, deși le sînt foarte bine cunoscute valențele economice.

În al treilea rînd, perfecționarea, în continuare, a structurilor organizatorice de conducere, ca suport al aplicării eficace a autogestiunii, este o altă direcție în care trebuie să se acționeze în vederea consolidării noului mecanism economico-financiar. Asigurarea celui mai adecvat cadru organizatoric de desfășurare a activităților microeconomice reprezintă o problemă căreia trebuie să i se acorde de către organele de conducere colectivă din ministere, centrale și unități întreaga atenție.

Aceste modalități de dezvoltare și aplicare eficientă a autogestiunii, alături de altele la care nu s-au făcut referiri, trebuie concepute și operaționalizate de o asemenea manieră încît să permită conturarea unui mecanism global de aplicare fermă a autogestiunii, în care să fie implicate cadre de conducere și execuție la toate eșaloanele, cu precădere economiști. Prin conținut și mod de aplicare, astfel de direcții generează mutații semnificative la nivelul tuturor subsistemelor conducerii microeconomice, în sensul creșterii flexibilității și a eficacității lor, de unde și necesitatea tratării sistematice a problematicii perfecționării componentelor structurale ale mecanismului economico-financiar, între care autogestiunea ocupă o poziție centrală.

În acest fel, vor fi asigurate — așa cum cer documentele de partid — premisele favorabile pentru atingerea nivelurilor de calitate, eficiență și competitivitate prevăzute pentru această etapă de dezvoltare a economiei românești, prin transformarea autoconducerii și autogestiunii într-un veritabil dinamizator al dezvoltării forțelor de producție, al creșterii economice.

Asist. univ.
Ion VERBONCU
Academia de studii economice București

TRANSPORTUL ÎN AGRICULTURĂ
între cerințele eficienței, ale folosirii depline a capacităților și unele practici cu consecințe păgubitoare

Dacă un autocamion de 12 tone capacitate consumă la 100 km aproximativ 14 litri de motorină, oricine va fi de acord că „patentul" exploatării unei asemenea mașini trebuie urgent cunoscut și aplicat. Dacă... Pentru că, deocamdată, pînă nu se va inventa un motor cu asemenea performanțe, este vorba de un consum adus din condei din motive pe care ne vom strădui să le punem în evidență. Nu pe toate, desigur, pentru că, așa cum va rezulta, abia ar trebui studiat acest fenomen care denaturează în mod nepermis unele situații statistice privind transportul în agricultură.

Concret, vom înfățișa pentru început două situații. Prima se referă la activitatea și rezultatele obținute în luna august de un număr de autocamioane, aparținînd Autobazei nr. 2 Urziceni din subordinea I.T.S.A.I.A. Ialomița, mașini care au efectuat diferite transporturi pentru I.A.S. Urziceni. Potrivit borderoului nr. 240 232 rezultă că autocamioanele în cauză au efectuat în luna august un număr total de 3 240 km și s-au alimentat, conform foilor de parcurs, cu 460 litri motorină, ceea ce înseamnă un consum mediu de 14 litri la 100 km, adică mai puțin de jumătate față de cel normat.

Calculul este limitat, întrucît la insistențele noastre ambii contabili, respectiv al I.A.S. Urziceni și al Autobazei nr. 2 Urziceni, să facă o analiză statistică a situației transportului și consumurilor, comparative pe anumiți ani și pe anumite perioade, cel de la Autobaza 2 Urziceni, înțelegînd cam despre ce este vorba și cam unde „bate" analiza respectivă, a refuzat să mai pună la dispoziție datele necesare. A doua situație este una care face parte dintr-un șir de cauze ce trebuie abia depistate și analizate pentru a putea explica anomaliile care duc la „patentul" invocat la începutul acestor rînduri. Din foile de parcurs ale autocamionului 21-IL-6481 aparținînd Autobazei nr. 2 Urziceni, care a transportat, în zilele de 1, 2 și 4 august, orz, de la I.A.S. Balaciu la I.A.S. Urziceni, rezultă că a parcurs pe distanța Urziceni — Balaciu — care oricît de ocolită ar face-o conducătorul auto nu măsoară mai mult de 60 km dus și întors — nu mai puțin de 140 km. În fiecare din zilele amintite șoferul respectiv a făcut doar o cursă pentru care a fost normat cu cîte 8—10 ore pe zi, deși din constatările noastre rezultă clar că staționările la încărcat și descărcat nu au depășit în total 60 de minute, iar timpul efectiv de transport a fost de cel mult 90 de minute. Cu mare, cu foarte mare îngăduință, șoferul putea fi deci normat în zilele respective cu cîte 4 ore. Fată de o distanță totală de 420 km, pentru cît a plătit I.A.S. Urziceni unității de transport, autocamionul a efectuat în realitate, în cele trei zile, doar 180 km, într-un timp total de lucru ce putea fi normat cu cel mult 12 ore, și nu 26 de ore, pentru cîte s-a plătit. Cantitatea transportată în cele trei zile este de 27,2 tone, ceea ce raportat la suma totală achitată întreprinderii de transport, rezultă o cheltuială pentru I.A.S. de aproape 150 lei pentru fiecare tonă.

Ne oprim aici cu exemplele pentru a nota cîteva din numeroasele opinii ale cadrelor de răspundere din I.A.S.-uri, ale lucrătorilor din agricultură privind relațiile cu întreprinderea de transport pentru agricultură, numită I.T.S.A.I.A., precum și cu întreprinderea de transport I.T.A.

I.A.S. Urziceni a încheiat la începutul anului contract cu I.T.S.A.I.A. pentru un volum total de transport de 45 000 tone. În acest sens, planul anual de transport a fost defalcat pe trimestre și pe fiecare lună în parte, unitatea de transport obligîndu-se să pună la dispoziție mijloacele necesare în funcție de solicitările beneficiarului. În mod normal, șoferul sau șoferii respectivei întreprinderi de transport trebuie să sosească la unitatea agricolă la orele convenite, atunci cînd este nevoie pentru a putea îndeplini programul zilnic și săptămînal de transport stabilit de unitatea agricolă. „Dar ora de sosire — ne spun directorii I.A.S.-urilor din Urziceni și Balaciu, respectiv tovarășii Ioan Vermeșan și Vadim Rusu — este între 7 și 14 sau chiar 15. Fiecare vine cînd vrea sau cînd poate, în funcție de modul în care este organizată activitatea la coloana de transport și în funcție de alte și alte condiții. Dacă, să spunem, s-a făcut ora 16 și mai este de încărcat un transport cu sfeclă sau altceva, șoferul se uită la ceas și spune «scuzați, dar programul meu se termină peste o oră sau două ore și nu mai am timp să fac încă un transport», deși în ziua respectivă abia făcuse unul". „Zilele trecute (discuția a avut loc în ziua de 3 octombrie) la ora 17 a trebuit să mă duc și să stau lîngă șoferii care transportau furaje și să-i conving să mai facă o cursă — ne spunea directorul I.A.S. Balaciu. N-am reușit decît parțial. Din trei, doar unul a acceptat să mai facă o cursă și acesta probabil de rușine pentru că mulți ani la rînd a fost șoferul unității noastre".

Am putea aduce multe fapte, de la haziu la revoltător, care arată că șoferii veniți de la I.T.S.A.I.A. sau I.T.A. caută fel și fel de pretexte pentru a face cît mai puține transporturi : unul, tam-nesam, pune cricul și începe să „meșterească" la o roată ; altul ridică capota mașinii și se dă de ceasul morții că are ceva la carburator ; altul că nu-i funcționează sistemul de frînare etc., etc. Oricine se poate întreba pe bună dreptate și ne-am întrebat și noi : cum își justifică respectivii timpul, ce foi de parcurs prezintă ei la autobază ca să-și poată primi retribuția pe ziua respectivă ? Neputînd intra în posesia unei situații reale cu privire la modul de folosire a mijloacelor de transport, ne-am limitat la a urmări pe cele care au transportat porumb în perioada 22—30 septembrie în pătulele aflate în incinta I.A.S. Urziceni. Și ce am constatat ? Că din 93 de autocamioane care au lucrat în acest răstimp, doar 16 au reușit să facă cîte 3 curse pe zi, în timp ce 39 de autocamioane abia au efectuat cîte o cursă pe o distanță ce nu depășește, în medie, 15 km. Cum au reușit, cel puțin ultimii dintre ei, să-și justifice retribuția pe zilele respective ? Simplu. Dar pe cît de simplu, pe atît de revoltător. „Eu — zice șoferul respectiv — nu fac transportul pe care mi-l ceri, dacă nu-mi treci pe foaia de parcurs atîția kilometri și atîtea ore". „Acum, primul lucru pe care îl fac șoferii înainte de a porni la muncă este să pună condiții — ne spunea economistul compartimentului livrări-transport din cadrul I.A.S. Balaciu, tovarășul Boris Aziru ; să întrebe «cîtă motorină îmi dai, cîți kilometri și cîte ore». De 6 ani încoace nu am mai auzit pe nici unul să-mi condiționeze încărcarea camionului la capacitate, așa cum o cerea înainte, cînd retribuția lui se acorda în principal în funcție de cantitățile transportate". Ce face pînă la urmă omul din unitatea agricolă însărcinat să completeze foile de parcurs ? Face ceea ce nu ar trebui să facă în mod normal, dar pentru că este strîns cu ușa, pontează și semnează, de cele mai multe ori, așa cum cere șoferul sub amenințarea, reală de altfel, că dacă nu confirmă, a doua zi nu mai vine. Cerințele sînt mari, fiecare unitate agricolă are nevoie de mijloace de transport, pentru că nimeni nu vrea să stea cu recolta în cîmp. Iar agronomul, se știe doar, este omul clipei, omul ceasului și el cunoscînd mai bine decît oricine că ceea ce nu face acum nu mai poate face mîine decît cu prețul unor mari pierderi, cedează pînă la urmă. După norme, după reguli poate fi acuzat că procedează incorect, încurajînd mistificările și abuzurile celor de la volan și celor care coordonează activitatea acestor oameni, respectiv cei din conducerea întreprinderii de transport, dar judecînd obiectiv nu are ce face.

Atunci cînd s-a hotărît concentrarea parcului auto în cadrul unor unități specializate s-a pornit cel puțin de la două cerințe fundamentale. În primul rînd, s-a avut în vedere că pe această cale se va ajunge la o exploatare rațională a mijloacelor de transport, în măsură să reducă substanțial consumul de carburanți. A doua rațiune a fost aceea a folosirii la capacitate maximă a autocamioanelor, pornindu-se tocmai de la unele neajunsuri ce se manifestau în acest sens.

În ceea ce privește economia de carburanți scontată, din datele sumare și parțiale de care dispunem, rezultă că nu poate fi vorba de o reducere a consumului de motorină pe tona transportată, cu toate că statistica de care aminteam, desigur incompletă, arată că la unitatea de transport din Urziceni — de exemplu — cantitatea de combustibil consumată este foarte mică. Pentru că ce se întîmplă în realitate ? La plecarea din autobază sau de la coloană, conducătorul auto are în rezervor (cînd are) 25—30 litri motorină. Face un transport sau să zicem două și spune celor din unitatea agricolă pe care o servește : „trag pe dreapta că nu mai am combustibil". Și cum nu are altceva de făcut, unitatea agricolă „scoate" motorina de la alte lucrări (de la arături, de la transportul furajelor sau altele) ca să nu rămînă cu lucrarea cea mai urgentă nefăcută. Bunăoară, vineri 3 octombrie, la prînz, responsabilul cu distribuirea combustibilului de la autobaza din Urziceni, tovarășul Mircea Banu, ne spunea că în ziua respectivă nu a avut nici măcar un litru de motorină pentru cele 165 de autocamioane. Omul nu părea însă deloc îngrijorat pentru că ei știa că șoferii „se descurcă" așa cum s-au descurcat toată luna septembrie, cînd autobaza a asigurat pentru fiecare autocamion în medie, doar cîte 7 litri de motorină pe zi. Și într-adevăr, la ora aceea majoritatea autocamioanelor erau în teren, funcționînd cu motorină de la I.A.S.-urile din zonă sau de la unitățile de stat legumicole. Deci, la unitatea de transport, deși valoric cheltuielile cu combustibilul sînt cele reale (întrucît întreprinderea achită contravaloarea motorinei „împrumutate"), consumul fizic, după normativele în vigoare, rezultă a fi nefiresc de mic. **Dar acest capitol, așa cum spuneam, merită o investigație de specialitate, făcută cu temeinicie, și cu toată răspunderea pentru a se pune în evidență starea de lucruri reală, pentru a se pune capăt dezinformării și a readuce lucrurile pe făgașul lor normal.**

Rațiunea oricărui sistem modern de transport este aceea de a folosi la capacitate maximă mijloacele existente, adică de a transporta o cantitate cît mai mare. Or, din acest punct de vedere, lucrurile stau și mai rău decît în cazul economisirii carburanților. Iată doar două exemple: la I.A.S. Urziceni, pentru transportul efectiv al unei tone de produse agricole, autocamioanele I.T.S.A.I.A. au efectuat anul trecut cu 35 la sută mai multe tone/kilometri decît atunci cînd unitatea agricolă își organiza transportul cu mijloace proprii, evident pe aceeași distanță, pentru că I.A.S.-ul nu s-a mutat, și nici hotarul nu s-a extins. Pentru a preveni greutățile întîmpinate anul trecut în transportul recoltei, I.A.S. Balaciu a pregătit pentru această toamnă un număr de 9 cupluri de remorci, care să lucreze împreună cu mijloacele închiriate de la I.T.S.A.I.A. și I.T.A. Urmărind modul în care au lucrat în luna septembrie autocamioanele și remorcile, a rezultat că din cantitatea totală de porumb transportată, de 7 600 tone, mijloacele rutiere, deci tractoarele cu remorci, au cărat aproape 6 000 tone. În timp ce remorcile au efectuat, în medie, cîte 3 curse pe zi, autocamioanele (care nici măcar nu au fost echipate cu remorcă) abia făceau cîte două drumuri. Dar se pot da numeroase exemple de șoferi care, lucrînd după un program redus de 3—4 ore pe zi, abia făceau un transport. Șoferii lucrează de fapt după programul celor care le coordonează activitatea. Încercînd vineri, 3 octombrie, la ora 18, să facem un bilanț de muncă al zilei, la coloana I.T.S.A.I.A. din Balaciu aveam să constatăm că am sosit mult prea tîrziu ; programul celor de aici se terminase cu mult înainte de asfințitul soarelui. Cînd autocamioanele erau la dispoziția I.A.S.-ului nici un șofer nu-și putea îngădui să nu fie prezent la prima oră a dimineții în cîmp, acolo unde era stabilit cu o seară înainte. Și nici unul dintre ei nu-și putea îngădui să lase lucrul decît atunci cînd dispunea șeful de fermă sau conducerea unității, atunci cînd era normal să se încheie munca într-o campanie agricolă. Indicele de utilizare a mijloacelor de transport arată o scădere păgubitoare a folosirii acestora, ceea ce explică în foarte mare măsură falsa lipsă de mijloace de transport în perioadele de vîrf ale campaniilor agricole, îndeosebi toamna.

În locul unor concluzii, subliniem în încheierea acestor rînduri că atunci cînd mijloacele de transport ale unităților agricole au fost preluate de către I.T.S.A.I.A., s-a pornit de la rațiuni superioare de eficiență, de la cerința utilizării lor raționale, economice, cu folos maxim pentru producție. **Sumarele observații cuprinse în ancheta de față îndeamnă, credem, la o consultare a tuturor factorilor implicați în organizarea transportului din agricultură, la analize economico-financiare competente care să permită evidențierea a ceea ce este bun, dacă este ceva mai bun în actualul sistem de organizare și conlucrare, precum și a anomaliilor păgubitoare pentru agricultură, pentru economie în general, care să dea posibilitatea adoptării măsurilor ce se impun.** Pentru că, subliniem, ceea ce am notat ca opinii în ce privește organizarea și desfășurarea transportului în agricultură sînt minime față de multe fapte și situații întîlnite în teren. O consultare a celor care ar trebui să beneficieze în condiții de eficiență de mijloacele necesare pentru transportul recoltei, în mod sigur ar aduce, pentru factorii de decizie din domeniul agriculturii, clarificările necesare.

Iosif POP

Planificarea muncii de creație

Un bărbat tînăr vorbește înflăcărat, entuziast, despre preocupările existente în unitatea din care face parte pentru stimularea creativității în rîndul oamenilor muncii și, în special, al cadrelor tehnice. Se numește Nicolae Crăciun și este secretarul comitetului de partid și președinte al consiliului oamenilor muncii de la Combinatul chimic Craiova. Își încheie argumentația, spre a fi mai convingător, cu următoarele cuvinte :

— Am elaborat un program care cuprinde minimum 345 de teme tehnice noi, tot atîtea cîți ingineri avem în combinat. Fiecare temă trebuie să conțină idei absolut noi, proprii și să fie rezolvată, în afara sarcinilor de serviciu, în decurs de un an.

— Bine, bine — îi replică pe neașteptate unul din participanții la dezbaterea inițiată de Comitetul municipal de partid Craiova pe tema afirmării spiritului revoluționar în activitatea practică, de zi cu zi — dar aceasta înseamnă că dv. planificați... creativitatea ?

— Și de ce nu ? Ce vedeți rău în acest lucru ? — spune, la rîndul său, secretarul comitetului de partid, după care explică totul pe îndelete.

...Combinatul de îngrășăminte chimice Craiova este una din cele mai mari unități de acest fel din țară. Se întinde pe o suprafață de 300 ha și este echipat cu instalații dintre cele mai complexe. Un asemenea colos a avut și are nevoie de inteligența tehnică a sute de specialiști. Dovadă că în prezent își desfășoară activitatea aici 345 de ingineri și mulți, aproape dublu, subingineri, maiștri și tehnicieni cu pregătire medie. Acum, în plină eră a revoluției tehnico-științifice, comitetul de partid și consiliul oamenilor muncii și-au pus următoarea problemă : este valorificată aici, în combinat, la potențialul real, capacitatea cadrelor tehnice în crearea și promovarea progresului tehnic ? Răspunsul la o asemenea întrebare nu se poate baza, evident, pe simple aprecieri. Ceea ce a determinat comitetul de partid să facă un sondaj pentru a ști exact ce preocupări concrete au cadrele tehnice în această direcție. Așa a și fost formulată întrebarea : „Ce probleme tehnice aveți, simultan cu sarcinile curente de serviciu, în atenție ?" Răspunsurile au dat rezultate de-a dreptul surprinzătoare. Prin reacție față de sondaj și prin procentele furnizate. Iată-le : 30 la sută din ingineri aveau asemenea preocupări conturate clar și acționau pentru finalizarea lor ; 40 la sută nu-și definitivaseră încă problemele de care să se ocupe ; iar 30 la sută au răspuns negru pe alb că se rezumă exclusiv la sarcinile de serviciu. Situație care indica, evident, o stare de lucruri deloc pozitivă.

O IDEE ȘI VALOAREA EI

Și atunci a intervenit comitetul de partid cu... planificarea creativității. Adică a solicitat fiecărui inginer să-și propună ca temă de cercetare soluționarea unei probleme tehnice bazate pe o idee proprie și care să fie finalizată în cursul unui an. Rezultatul ?

Pe scurt, așa s-a ajuns la o „producție de creativitate" cu caracter de masă. Producție exprimată în faptul că fiecare inginer propune și rezolvă o idee tehnică nouă. În primul an de la aplicarea acestei măsuri — creativitatea a avut o eficiență economică de 1,5 milioane lei. Iar după zece luni din acest an — de peste 2,5 milioane lei. Rezultate care, apreciem, îndeamnă, prin ele însele, la o asemenea... planificare în cît mai multe unități economice.

Constantin PRIESCU

Înaltă responsabilitate și exigență comunistă

(Urmare din pag. I)

investiții — au fost desemnate să răspundă cadrele cele mai competente, cu autoritate și putere de decizie, că activul de partid este folosit ocazional, din cînd în cînd, cel mai adesea doar cu prilejul unor dezbateri ale sarcinilor, că în soluționarea problemelor sînt atrași mereu și mereu aceiași oameni, de multe ori supraîncărcați cu multe îndatoriri, în timp ce alții, mulți la număr și cu o capacitate de muncă și gîndire creatoare nesolicitată și nevalorificată deplin, își țin spre „conservare", într-o stare latentă, aceste calități. De asemenea, s-a constatat — și nu ar trebui să rămînă în continuare doar în stadiul constatării — că în practica activității unor organe de partid, inclusiv acelea ale ministerelor și centralelor, **cerința statutară ca fiecare membru al partidului „să raporteze periodic în fața organului sau organizațiilor de partid din care face parte despre felul în care își îndeplinește sarcinile și atribuțiile încredințate"** se aplică arareori și cu puține excepții cadrelor de conducere.

Fără îndoială, cerînd organelor de conducere colectivă, cerînd oamenilor muncii să acționeze hotărît, cu responsabilitate și exigență, într-un spirit de disciplină exemplară pentru îndeplinirea, în cele mai bune condiții a sarcinilor de plan, organele și organizațiile de partid trebuie să ofere ele însele primul exemplu : să întărească disciplina de partid, care înseamnă, de fapt, ordine și respectarea disciplinei de plan, a disciplinei tehnologice și a muncii ; pentru o îmbunătățire radicală a întregii activități din industrie și din toate sectoarele, să acționeze cu responsabilitate și exigență pentru înfăptuirea riguroasă a tuturor măsurilor cuprinse în programele și planurile stabilite, îndeosebi a celor de perfecționare, de modernizare și organizare superioară a muncii, a tehnologiilor, astfel încît să se asigure — așa cum a cerut tovarășul Nicolae Ceaușescu — chiar o devansare a aplicării unora dintre ele ; să se ingrijească stăruitor, permanent, de ridicarea nivelului de cunoștințe politice și de specialitate, de reciclarea cadrelor de conducere, a activului și aparatului de partid, astfel ca acestea să determine ele însele, cu autoritate și în cunoștință de cauză, măsuri similare care să cuprindă întreg personalul muncitor ; să determine la toate eșaloanele un mod nou, revoluționar de a gîndi și acționa, în care în aprecierea valorii cadrelor să precumpănească faptele, rezultatele, comportamentul acestora, și nu angajamentele festiviste, autocriticile repetate, tardive, tendința de a justifica propriile lipsuri prin argumente pe care nici chiar autorii lor nu le cred.

În hotărîrea-chemare a plenarei C.C. al P.C.R. se menționează : **„Însușindu-și pe deplin aprecierile secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, plenara subliniază că economia noastră națională, aflată în plin proces de dezvoltare intensivă și modernizare, dispune de tot ceea ce este necesar, de o puternică bază tehnico-materială pentru realizarea exemplară a sarcinilor de plan pe acest an și pe întregul cincinal, a obiectivelor noii revoluții tehnico-științifice și noii revoluții agrare".**

În efortul lor constructiv pentru progresul necontenit și edificarea unei patrii prospere, pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor primului an al actualului cincinal, pentru pregătirea temeinică a planului pe 1987 și îmbunătățirea substanțială a întregii activități din industrie, agricultură și celelalte sectoare, comuniștii, organizațiile de partid, oamenii muncii, întregul nostru popor îl au ca cel mai pilduitor exemplu de abnegație și dăruire revoluționară, de muncă tenace, fără preget pentru folosul și mîndria României pe conducătorul partidului și al țării — tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Livrări suplimentare la export

Colectivul de la **Întreprinderea „Electromureș" din Tîrgu Mureș** — unitate-fruntașă pe țară în întrecerea socialistă — raportează un nou și important succes : prin îndeplinirea ritmică și în condiții de înaltă calitate a contractelor încheiate cu partenerii externi, muncitorii și specialiștii de aici au realizat, înainte de termen, planul la export pe 10 luni.

— Sîntem hotărîți și pregătiți — spune inginerul Ioan Olteanu, directorul unității — ca pînă la finele lunii octombrie să livrăm, în plus față de sarcinile de plan, pe adresa partenerilor externi, produse în valoare de cel puțin 10 milioane lei, iar sarcinile la export pe întregul an să le realizăm cu o lună înainte de termen. **(Gheorghe Giurgiu).**

Atunci cînd noul devine atribut al muncii de fiecare zi...

(Urmare din pag. I)

Discut cu doi dintre ei. Cu Vasile Toma mai întîi. Tînăr, ochi pătrunzători, fire dinamică. Îl întreb dacă n-ar trăi mai liniștit fără să-și bată capul cu probleme care nu sînt neapărat obligații de serviciu.

— Depinde ce înțelegeți prin obligații de serviciu. Eu înțeleg că obligație de serviciu este tot ce sînt eu în stare să fac pentru producție, pentru întreprindere. Gîndesc că e păcat să vii la muncă și să nu faci din munca asta o sursă de satisfacții. Iar satisfacția mea este să știu că sînt cît mai folositor cu putință. Sînt maistru, dar cînd îmi rămîne timp lucrez și ca muncitor. Și cum am să rămîn indiferent cînd mă aflu în fața unui proiect nou și văd că ceva acolo s-ar putea face mai bine ? Experiența mea de executant poate vedea uneori lucruri la care proiectantul nu avea cum să se gîndească. Cunosc toate subtilitățile tehnologice ale realizării unei matrițe și pretind că această capacitate să se regăsească în perfecționarea unui produs. E un efort în plus pentru mine ? Este. Dar cine spune că eu aș vrea să trăiesc și să muncesc fără eforturi ?

Discut apoi cu matrițerul Ion Brădeanu, cel cu... minerul.

— Vedeți — spune el — minerul acela e doar un exemplu. Că multe din astea am făcut. Și le fac pentru că nu pot munci fără să gîndesc, să cercetez, să perfecționez. În micul birou al maistrului Matei Sandu, șeful secției unu, se află o planșetă. Pe planșetă desene tehnice...

— Ce-i cu planșeta ? Pentru... atunci cînd am cîte o idee. Dacă se întîmplă des ? Se întîmplă, trebuie să se întîmple. Mai ales în ultimul timp. Că avem sarcini și ambiții mari pentru viitor. În urmă cu cîțiva ani, la o cerință a producției, am fost zăvoriți într-o cameră cîțiva inși, proiectanți, ingineri, maiștri, și puși să regîndim un compresor. Era urgent. Nu ne-a fost ușor deloc. Sigur că din toată zbaterea aceea a noastră a ieșit ceva bun. Dar, m-am gîndit eu atunci, de ce să ajungem la asemenea momente, cînd de fapt toate ideile care s-au născut atunci se puteau ivi mai din timp, în procesul firesc al muncii noastre ? Ideile, creația nu se realizează neapărat în salturi, în clipe de urgență. Ele trebuie să fie exercițiul de fiecare zi al tuturor celor care sîntem antrenați în procesul de producție. Și, cum vedeți, procedăm în consecință. Sînt între ideile noastre, și unele fanteziste. Sau nepractice. Nu contează, le discutăm. Valorificăm tot ce se poate. Pentru că ideile sînt ca semințele : nu reprezintă nimic dacă nu sînt însămînțate cu grijă, ajutate să rodească.

Unanimă şi fierbinte adeziune la noua iniţiativă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru dezarmare, pentru făurirea unei lumi a păcii şi colaborării

„Doresc să asigur, de la această înaltă tribună, pe prietenii noştri de peste hotare, toate popoarele lumii, că poporul român va face totul şi nu va precupeţi nimic pentru a-şi aduce contribuţia la victoria cauzei dezarmării şi păcii, realizării unei lumi mai drepte şi mai bune pe planeta noastră".

NICOLAE CEAUŞESCU
(Din cuvintarea la Marea Adunare Naţională)

„OMAGIU" Lucrare de Doru ROTARU

„Tăria patriei stă în munca noastră"

ANCHETA NOASTRĂ DE OPINII LA ÎNTREPRINDEREA DE UTILAJ CHIMIC „GRIVIŢA ROŞIE" DIN CAPITALĂ

Vineri, în primele ore ale dimineţii, m-am aflat printre muncitorii de la Întreprinderea de utilaj chimic „Griviţa Roşie" din Bucureşti, unitate fruntaşă a industriei româneşti, ale cărei produse sînt cunoscute nu numai beneficiarilor din ţară, ci şi de peste hotare. Este lesne de observat aici mîndria pe care o simte orice lucrător al uzinei pentru calitatea utilajelor produse şi pentru faima, binemeritată, de care se bucură multe din ele.

În clipele respective, muncitorii întreprinderii, asemeni întregului nostru popor, se aflau sub puternica impresie a cuvîntării rostite de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la sesiunea Marii Adunări Naţionale, a documentelor adoptate de forul legislativ suprem, care, în împrejurări de serioasă nelinişte pentru omenire, fac din nou dovada unei înalte răspunderi pentru prezentul şi viitorul poporului nostru, ale tuturor popoarelor lumii.

În cele ce urmează am consemnat cîteva din opiniile exprimate de oameni ai muncii din această unitate reprezentativă a industriei noastre în legătură cu noua şi strălucita iniţiativă de pace a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a României socialiste.

Apel la raţiune

Cei mai mulţi dintre muncitori ascultaseră cuvîntarea la radio sau la televiziune, alţii tocmai începuseră să o citească în ziarele proaspăt sosite în întreprindere.

La sfîrşitul pauzei mă apropii de unul din ei — muncitorul ION BĂNICĂ.

— Aşadar, tovarăşe Bănică, cum vede un muncitor cu mulţi ani de muncă în întreprindere şi în activitatea obştească semnificaţia adoptării de către Marea Adunare Naţională a hotărîrii de reducere cu cinci la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare ale ţării noastre şi, totodată, de a se organiza un referendum popular în această problemă?

— Pot să vă spun că am urmărit cu mare mulţumire sufletească propunerea de reducere la care vă referiţi încă din momentul cînd era a fost formulată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul al III-lea al oamenilor muncii, unde am avut onoarea să fiu delegat. Fac parte din generaţia care a cunoscut ce înseamnă războiul şi deci am motive în plus să mă intereseze soarta păcii şi tot ce se face spre a se împiedica izbucnirea unui război. De fapt, acest lucru este în spiritul tradiţiilor muncitoreşti, care i-au însufleţit pe înaintaşii noştri în binecunoscutele lupte antifasciste şi antirăzboinice purtate pe aceste locuri de-a lungul deceniilor. Cu atît mai mult ne este scumpă pacea în prezent, cînd războiul nuclear ameninţă să distrugă întreaga omenire, să o condamne la dispariţie. Are perfectă dreptate tovarăşul Nicolae Ceauşescu cînd spune că nimic nu poate fi mai presus astăzi decît salvarea omenirii de la catastrofă. Or, preintîmpinarea războiului se poate obţine cel mai sigur prin împuţinarea treptată a armelor — din moment ce lichidarea lor nu poate avea loc dintr-o dată — şi reducerea numărului militarilor. Chestiunea e că în toată lumea se vorbeşte mult despre nevoia de a împuţina armele şi armatele, în vreme ce şi unele şi altele îşi sporesc numărul şi forţa. Ţara noastră însă a considerat că e timpul să se treacă la paşi concreţi şi a adoptat o măsură de reducere unilaterală. Fără îndoială că acest lucru va spori şi mai mult prestigiul României socialiste, ţară care oferă din nou un exemplu de urmat în cea mai arzătoare problemă ce stă în faţa omenirii. Încă o dată, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adresat lumii un apel la raţiune pentru a se preveni o catastrofă.

— Aveţi un fel de a prezenta lucrurile care denotă o anumită familiarizare cu evoluţiile vieţii internaţionale...

— Nu chiar aşa. Mă mişc mai bine în treburile mele profesionale, dar, cum vă spuneam mai înainte, mă interesează tot ce priveşte pacea şi războiul şi cred că acestea sînt teme de cel mai larg interes oriunde în lume. Citesc mereu despre aceste lucruri şi le judec...

„Să urmeze şi alţii exemplul nostru"

Cu aceeaşi disponibilitate mă întîmpină muncitorul LAZĂR ION, *din laboratorul de metrologie, care ţine să mă anunţe că, împreună cu cîţiva colegi a luat cunoştinţă de cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu din transmisia la televiziune şi deci poate duce o discuţie „chiar şi amănunţită" pe această temă.*

— Ce ne puteţi spune despre însemnătatea ultimei măsuri?

— Am ascultat cu emoţie cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu transmisă la televiziune şi pot spune că a fost pentru mine un prilej deosebit de a mă simţi mîndru în calitate de cetăţean al unei ţări care ţine mereu sus steagul luptei pentru dezarmare, pentru salvarea omenirii de grozăviile războiului. Îmi amintesc că, încă acum cîţiva ani, din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, România şi-a redus, în două rînduri, cheltuielile militare, alocînd unor scopuri sociale sumele eliberate, în special pentru sporirea alocaţiei destinate copiilor. Şi atunci măsura apărea cu totul neobişnuită în lumea de azi, atît de pornită pe înarmări, iar acum ţara noastră trece la o măsură care, desigur, va intra în istorie, fiind vorba de o reducere în acelaşi timp a cheltuielilor militare, a armamentelor şi efectivelor. Legea aprobată îmi umple inima de bucurie şi cred că toată suflarea românească simte la fel ca mine în aceste momente. De fapt, reducerea aprobată de Marea Adunare Naţională concretizează ceea ce tovarăşul Nicolae Ceauşescu a susţinut în repetate rînduri, anume că în privinţa dezarmării este neapărat nevoie să se treacă de la vorbe la fapte. Ar fi bine ca exemplul României să fie urmat şi de alţii, mai ales de cei care deţin cele mai mari acumulări de armamente şi efective.

Gînduri similare referitoare la noua iniţiativă de pace a preşedintelui ţării noastre ne-au fost împărtăşite şi de TUDOR PETRE, *inginer în secţia cazangerie. Discuţia cu dînsul gravitează în jurul efectelor benefice pe care un proces de reducere a armamentelor şi efectivelor militare le-ar avea asupra dezvoltării în sfera civilă. Interlocutorul invocă chiar unele calcule proprii în această privinţă, pornind de la cifre difuzate în presă privind nivelul armamentelor şi costul lor exorbitant.*

Inginerul Tudor Petre apreciază însă valoarea noii iniţiative româneşti şi dintr-un alt unghi: acela al importanţei pe care o poate avea dacă va fi urmată şi de alţii şi dacă va exista continuitate pe plan mondial în acţiunea de reducere a arsenalelor şi armamentelor.

— Ca inginer, socotesc că acţiunea în această direcţie poate produce mult nu numai sub aspectul reducerii primejdiei de război — aspect esenţial, de altfel — ci şi prin ceea ce are de cîştigat sectorul civil, respectiv tehnica pusă în slujba dezvoltării economico-sociale. Nu trebuie să uităm că dacă reducerea iniţiată de ţara noastră s-ar generaliza la scara planetei, chiar şi reducerea iniţială cu cinci procente ar însemna, doar la capitolul cheltuieli militare, o sumă considerabilă — 50 miliarde de dolari, la nivelul actual al înarmărilor — a cărei convertire spre sfera civilă s-ar resimţi serios asupra progresului economic mondial. La aceasta s-ar adăuga apoi cîştigul realizat prin transferul spre industria civilă a unui mare număr de specialişti şi tehnicieni angajaţi în prezent în sfera producţiei de armament.

— Dincolo de cifre, se impune valoarea politică şi morală a legii adoptate de Marea Adunare Naţională...

— Bineînţeles. Cu toate că, prin profesia mea, preţuiesc calculele de genul celor arătate mai înainte, îmi dau seama că latura politico-morală primează în cazul de faţă şi ea pune pregnant în evidenţă caracterul umanist al concepţiei tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind problemele păcii şi dezarmării.

Înfăptuirea dezarmării – cu contribuţia tuturor popoarelor

TUDORA MARIUS, *fizician în laboratorul Roentgen, desluşeşte un alt aspect al legii adoptate de Marea Adunare Naţională.*

— Poporul român va fi chemat să se pronunţe în cadrul unui referendum şi lucrul acesta vorbeşte elocvent despre democratismul vieţii noastre politice de astăzi. Pentru realizarea referendumului a trebuit să fie modificată Constituţia. Sigur că ar fi bine ca şi alte popoare, cît mai multe, să fie chemate să se pronunţe prin referendum asupra unei asemenea probleme majore. Dacă o asemenea practică s-ar încetăţeni pe glob, cu siguranţă că reducerea şi apoi lichidarea mijloacelor militare s-ar generaliza. Căci popoarele doresc pacea şi dezarmarea şi, în acest mod, ar impune guvernelor adoptarea de măsuri corespunzătoare.

Abordez un interlocutor tînăr, tehnicianul SOLCA TEODOR, *din secţia sculărie.*

Cu vorbă domoală şi măsurată, vădind chibzuinţă mai mare decît ar sugera-o vîrsta, el ţine să evidenţieze că iniţiativa de pace a României vine să confirme din nou dinamismul politicii externe promovate de ţara noastră, faptul că atitudinea activă şi constructivă a preşedintelui României în probleme majore ale vieţii internaţionale se bucură de stimă şi preţuire pe toate meridianele.

— Susţin din toată inima reducerea cu 5 la sută a cheltuielilor, armamentelor şi efectivelor militare, căci ea este îndreptată spre micşorarea tensiunii în lume, fără a leza în nici un fel capacitatea noastră de apărare. În schimb, prin măsura aceasta se va putea îmbunătăţi nivelul de trai al celor ce muncesc. Cred cu tărie în adevărul celor spuse de tovarăşul Nicolae Ceauşescu despre faptul că tăria ţării stă în roadele muncii poporului, în hotărîrea lui de a-şi apăra cuceririle socialiste.

— Sînteţi dintr-o generaţie care nu a cunoscut războiul...

— Da, din fericire pentru ea, generaţia mea nu a cunoscut orrorile războiului, dar am citit mult despre ele în cărţi dedicate acestei teme. Tineretul patriei noastre doreşte fierbinte pacea, fiindcă numai în pace se pot împlini visele sale cele mai îndrăzneţe.

Opiniile de mai sus, exprimate de oameni ai muncii de la o mare întreprindere bucureşteană, vin să se adauge opiniilor similare exprimate în aceste zile, sub o formă sau alta, de milioanele de cetăţeni ai ţării noastre, care susţin cu însufleţire noua iniţiativă de pace a tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Vasile OROS

Stea de cuget şi speranţă este glasul României
Îndemnînd la vigilenţă, la unire şi acţiune
Anul Păcii fie pururi anotimp al omeniei
Globul fie totdeauna un exemplu de raţiune.

Marele Erou al ţării, al frăţiei între naţii,
Dîrz apărător al vieţii şi al dreptului de-a fi
Rotitor aprinde-n inimi româneştile vocaţii
Românescul crez de veacuri: demn şi liber a trăi.

Sorin HOLBAN

„Vrem să sporim roadele ogoarelor sub soarele păcii"

Asemenea întregului popor, şi noi, ţăranii cooperatori din comuna Gîrbovi, judeţul Ialomiţa, am luat cunoştinţă de ideile de o neasemuită valoare pentru liniştea lumii, a ţării, formulate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu de la tribuna marelui forum legislativ, cuvinte care au produs un puternic ecou în conştiinţele şi inimile noastre. Secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, a făcut încă o dată dovada profundei sale puteri de analiză a situaţiei actuale internaţionale, a stării ei devenite atît de alarmante în ultima vreme, a conflictelor ce se menţin şi se înmulţesc în diferite zone ale lumii, conflicte care sînt tot atîtea focare ce pun în primejdie pacea şi viaţa omenirii. Ca unul care lucrează, asemenea strămoşilor săi, glia străbună, îmi exprim gîndurile de pace şi spun că referendumul ce va avea loc în ţara noastră va însemna un DA unanim pentru pacea lumii, un NU hotărît războiului.

Se poate spune că la puţin timp după „Ziua recoltei", moment de bilanţ în munca oamenilor din agricultură, am primit cu deosebită bucurie, cu adîncă satisfacţie vestea privind organizarea referendumului, în spiritul iniţiativei tovarăşului secretar general la Congresul oamenilor muncii.

Este firesc acest lucru, pentru că, după cum se ştie, agricultura constituie una din cele mai vechi îndeletniciri paşnice din istorie. Întotdeauna, ţăranii şi-au legat strîns speranţele unei vieţi mai bune în primul rînd de existenţa liniştii, a unor condiţii care să le permită să trudească pe ogoare pentru a spori bucuriile recoltei. Dar tot ei au fost cei ce şi-au jertfit viaţa, au dat un greu tribut de sînge în toate războaiele. Acum, cînd ne ameninţă cea mai mare primejdie — armele nucleare — este mai necesar ca oricînd să ne spunem cuvîntul şi să cerem să fim lăsaţi să ne vedem de munca noastră, să putem spori roadele, aşa cum ne-am propus. Pămîntul să-şi poată primi în tihnă îngrăşămintele şi seminţele şi nu pulberea radioactivă!

Munca noastră nu este uşoară. Pentru a o împlini avem nevoie de pace, aşa cum plantele au nevoie de lumină şi soare. Numai cine ştie cît de greu se munceşte ogorul, cu cîtă trudă încolţeşte un bob de grîu înţelege ce ar însemna stingerea vieţii. Sîntem preocupaţi în a ne organiza mai bine munca, în a folosi gospodăreşte pămîntul. Înţelegem pe deplin necesitatea şi cerinţele noii revoluţii agricole.

Producţiile record la porumb, la grîu, în zootehnie să fie cele în care să ne întrecem, nu în producţiile de arme, explozive, megatone atomice şi cîte şi mai cîte, care ne ameninţă tot mai mult munca, speranţele. Acum este vremea de a acţiona prin fapte şi a salva pacea. Iată de ce consider, asemeni tuturor oamenilor cinstiţi din lume, că şi noi, ţăranii, avem de spus cuvîntul nostru de pace, cuvînt de care trebuie să se ţină seama, mai ales că noi sîntem luptători pe frontul pîinii, al pîinii de care omenirea are nevoie. Pentru a obţine recolte mereu mai mari, pentru a face viaţa poporului mai îmbelşugată avem nevoie de dezarmare.

Sînt gînduri pentru care, la referendumul din luna noiembrie, şi noi, ţăranii cooperatori din Gîrbovi, vom spune din toată inima un DA hotărît, răspunzînd astfel apelului de o înaltă vibraţie adresat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu gîndul că tot ce ne-am propus a realiza prin noua revoluţie agrară, înflorirea satelor, ridicarea gradului de civilizaţie, nu le vom înfăptui decît în linişte, în pace.

Marcel DOBRA
Erou al Muncii Socialiste,
preşedintele C.A.P. din comuna Gîrbovi, judeţul Ialomiţa

„Ştiinţa să servească vieţii şi progresului!"

Prin glasul de înaltă autoritate internaţională al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, România socialistă şi-a afirmat din nou, cu toată vigoarea, poziţia principială, plină de răspundere faţă de cea mai importantă problemă a zilelor noastre — problema dezarmării şi păcii. Cuvintarea rostită de secretarul general al partidului la înalta tribună a Marii Adunări Naţionale constituie un însufleţitor program de acţiune pentru înlăturarea pericolului unei conflagraţii mondiale nimicitoare, pentru stoparea aberantei curse a înarmărilor, fiind primit cu vie satisfacţie, cu sentimente de îndreptăţită mîndrie patriotică de întregul nostru popor. El confirmă încă o dată că ţara noastră, care în decursul anilor a fost autoarea a numeroase demersuri, iniţiative şi propuneri constructive, este hotărîtă să-şi aducă în continuare contribuţia, prin măsuri concrete, inclusiv unilaterale, la înfăptuirea dezarmării.

Oamenii muncii care activează în domeniul ştiinţei şi dezvoltării tehnologice din institutul nostru, din municipiul Cluj-Napoca, împreună cu toţi oamenii de ştiinţă din România, susţin şi aprobă din adîncul inimilor lor hotărîrea privind reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare ale ţării noastre şi organizarea în legătură cu aceasta a unui referendum, văzînd în acţiunea respectivă un act de înaltă conştiinţă, de mare răspundere, în consens cu dorinţa de pace a întregului popor român, a tuturor popoarelor.

Trăim într-o epocă în care revoluţia tehnico-ştiinţifică a devenit un fenomen atotcuprinzător, fiind martorii celui mai mare avînt al gîndirii ştiinţifice a omenirii, asistînd la descoperiri epocale, datorită cărora omul a reuşit să cunoască mai bine Terra şi sistemul planetar, să pătrundă mai adînc în microstructura materiei, să descifreze mecanismele vieţii. Din păcate, tot în zilele noastre, ştiinţa şi tehnica au ajuns să servească într-o măsură crescîndă unor scopuri cu totul străine de nobila lor menire. Noi, cei care muncim în domeniul creaţiei tehnico-ştiinţifice, sîntem tot mai îngrijoraţi de amploarea ce au luat-o complexele militare industriale, de faptul că cercetările ştiinţifice sînt deturnate de la rosturile lor firesti, servind la crearea de noi şi noi arme perfecţionate, la creşterea continuă a arsenalelor militare. Un motiv de vie preocupare îl constituie, de asemenea, tendinţa de a extinde cursa înarmărilor în Cosmos. Iată de ce sîntem pe deplin conştienţi că stoparea acestui curs periculos, trecerea la dezarmare au devenit o necesitate imperioasă, o cerinţă vitală a contemporaneităţii. Ştiinţa, ca de altfel întreaga viaţă social-economică nu pot progresa cu succes decît în condiţii de pace şi de largă colaborare internaţională.

Ţinînd seama de aceste comandamente ale contemporaneităţii, oamenii de ştiinţă şi cultură din ţara noastră sînt hotărîţi să facă totul pentru ca ştiinţa să folosească exclusiv păcii, înţelegerii între naţiuni, asigurării bunăstării şi fericirii popoarelor. Un rol de o deosebită importanţă în acest sens revine Comitetului naţional român „Oamenii de ştiinţă şi pacea", condus de tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu, care, prin puternica sa personalitate de reprezentant de frunte al ştiinţei contemporane, conferă o strălucită expresie vocaţiei de pace a oamenilor de ştiinţă, artă şi cultură din România, acţionînd în direcţia intensificării colaborării cu organizaţiile şi forurile similare de pretutindeni, pentru ca ştiinţa, cultura să servească exclusiv păcii, înţelegerii între naţiuni, asigurării bunăstării şi fericirii tuturor popoarelor.

Exprimîndu-ne şi cu această ocazie adeziunea totală şi neclintită la politica internă şi externă a partidului şi statului, al cărei ctitor şi promotor înflăcărat este tovarăşul Nicolae Ceauşescu, susţinem cu tărie noua iniţiativă a ţării noastre şi ne angajăm să spunem un DA hotărît la referendumul din luna noiembrie, nouă şi puternică manifestare a vocaţiei de pace a poporului român.

Prof. univ. dr. Gheorghe MARCU
director al Institutului de chimie Cluj-Napoca

UN IDEAL SUPREM

Judecînd după vestigiile arheologice, se pare că multe seminţii străvechi şi-au proiectat în zeităţile zămislite cu inspăimîntată adoraţie nu idealuri limpezi, arhetipuri solare, ci reţineri şi spaime generate de tenebrele conştiinţei. Chipurile unor zeităţi în majoritatea lor războinătoare, singeroase, cărora fiinţa umană le era jertfită dintr-un instinct al cruzimii de grotă, au fost descoperite în numeroase ţări. Dincolo de ele, poate fi dedusă o umanitate rudimentară, ce nu descoperise roadele benefice ale raţiunii, nici raţiunea însăşi, aptă să pună în lumină valori ale spiritului, prin care omului i se revelă vocaţia reală, dimensiunea supremei sale demnităţi.

Protoistoria noastră n-a scos la iveală nici un vestigiu, de marmură, piatră sau lut, al zeului Ares sau al altei teriflante intruchipări. Nu fiindcă războiul n-ar fi pîrjolit atît de des pămîntul acesta răbdător, ci pentru că poporul aflat aici din timpul aburos al legendei şi-a cultivat, aidoma grîului curat, vocaţia pîinii şi a păcii.

Că neamul românesc a avut dintotdeauna şi o vocaţie a raţiunii, o dovedesc tentativele sale paşnice, constructive, demnitatea cu care secole la rînd a stat pavăză la porţile Europei. Că acest continent, vatră de civilizaţie, şi-a păstrat intacte valorile, salvate de la năvala barbară, e un merit al popoarelor de pe aceste locuri, care, prin spirit de jertfă greu de secătuit, s-au arătat responsabile de soarta Europei întregi.

Cum ar arăta harta civilizaţiei şi a spiritului nostru fără jertfa continuă a domnitorilor noştri pămînteni, fără victoriile de la Rovine, Podul Înalt sau Călugăreni, jertfe şi victorii ce au apărat un întreg destin european, retras în jilţurile meditaţiei care îşi elabora, fără spaima năvălirilor, tratatele raţiunii, spiritul de fineţe, discursul metodei?...

Pacea la români mai înseamnă confirmarea, smulsă prin jertfă, a Independenţei, istoricele victorii de la Mărăşeşti, Mărăşti, Oituz, redobîndirea, după secole de încercări şi vicisitudini, a unităţii de neam, înseamnă izgonirea fascismului şi angajarea unei armate cu conştiinţă umanistă, europeană în marile bătălii din inima continentului, pentru ispăvirea prin victoria raţiunii a unui război stîrnit de infirmi ai speciei umane.

Pacea la români e deci încununarea unei jertfe continue, măsurată în milioane şi milioane de oseminte, depuse ca un memento, ca o rană de calcar în pămîntul sacru al patriei. „Acei care au căzut — consemna Vasile Pârvan omagiindu-şi camarazii de arme răpuşi în primul război — au fost sămînţa pe care o îngroapă în pămînt semănătorul, ca să dea rod nou: «de la moarte la viaţă». [...] Voi, milioane de martiri, care adesea nici n-aţi ştiut bine de ce vi se lua tinăra, frumoasa voastră viaţă [...], grozava voastră jertfă nu va rămîne zadarnică. Căci nu omul, ci Raţiunea supremă îngrijeşte de buna rodire a sîngelui vostru".

Pacea la români înseamnă această raţiune supremă care îşi venerează antemergătorii lucizi şi drepţi în hotărîrea unui destin colectiv; înseamnă iniţiativele de pace ale României, exprimate de atîtea ori prin vocea Preşedintelui său, voce îndemnînd la meditaţie şi acţiune împotriva pericolului ce planează asupra mult încercatei noastre planete.

Înseamnă nobilul, clarvăzătorul îndemn la dezarmare adresat statelor şi popoarelor lumii, la crearea unei lumi a păcii, propice construcţiei avîntate, ca şi păstrării marilor valori create timp de milenii de civilizaţia pămînteană.

Pacea la români înseamnă azi, aşa cum rosteşte cu fermitate şi curaj vocea conducătorului lor, Raţiune responsabilă de întregul destin planetar.

Smaranda COSMIN

CASA CU MULȚI COPII

semnul răspunderii de bun cetățean pentru viitorul națiunii

Cei paisprezece, adică ȘAPTE FRAȚI ȘI ȘAPTE SURORI

În 1951, cînd au hotărît să-și facă gospodărie în satul Mirlogea al comunei prahovene Apostolache, tinerii soți Olteanu nu știau că se găseau la numai cîțiva metri de... o cetate dacică. De fapt, descoperirea avea să se facă mai tîrziu, iar ei, prinși cu treburile deloc ușoare ale oricărui început, au considerat evenimentul ca al propriei familii, pe cînd arheologii și istoricii — consemnînd locul descoperirii — n-au bănuit că cei doi soți vor dura aci o altă „cetate", unde se vor naște 14 copii.

Octombrie 1986. Oprim în fața casei. Erica Olteanu, mamă eroină — o femeie robustă, cu ochi albaștri și zîmbet cald — ne poftește în casă. Zăbovim însă puțin pentru că, lîngă un ARO, doi tineri trebăluiesc ceva la motor. „Ei sînt Cristinel și Vasile, amîndoi strungari la întreprinderea „1 Mai"; azi lucrează în schimbul doi și, pînă la plecare, au zis că vor să pregătească motorul pentru iarnă" — ne explică gazda.

— Cum se simte o mamă cu paisprezece copii?

— Foarte bine, mai ales cînd are și paisprezece nepoți.

— E obositor să ții în mînă o gospodărie atît de mare?

— De ce să fie?! Cu atîtea ajutoare în casă ar fi rușine pentru o mamă să fie obosită. La noi fiecare are treaba lui, de mici au învățat să muncească; grija noastră, a părinților, este de a fi exemple.

— Cum?

— Păi, uitați, copiii noștri au înțeles că numai prin muncă putem avea tot ce ne trebuie. Numai că cineva trebuie să-i îndrume, să le arate cum se face o treabă sau alta, ca după aceea ei să știe să o facă, dacă se poate, și mai bine.

— Și au dovedit că pot face mai mult și mai bine?

— Eu cred că da. Numai cele patru case construite de copiii noștri, lîngă noi, cred că spun ceva...

— Da, le-am văzut, sînt case mari și frumoase, ca a dumneavoastră. Apropo de case. Am auzit o glumă care — zicem noi — are mult adevăr: dacă lipsești din comună preț de o lună-două, la familia lui Nicolae Olteanu mai vezi o casă! Așa-i?

— Cam așa. Ne pregătim materialele și apoi cu toții trecem la construcția ei. Băieții noștri, adaugă cu mîndrie, știu mai multe meserii. Sînt și zidari, zugravi, dulgheri, mă rog, știu să facă de toate. Așa le-am făcut case lui Ion, Vasile, Cristinel și Gabriel.

— Deci cinci case ale familiei.

— Cinci gospodării, pentru că fiecare creștem animale și păsări, cultivăm terenul. Și ei au de toate. Au învățat de la noi să muncească pentru ca să aibă; noi avem două vaci, doi viței, zece oi, peste 50 de păsări. Nu plecăm la piață după mîncare. Așa i-am învățat și pe ei.

— Care a fost cel mai greu moment din viața dumneavoastră?

— Cînd s-a căsătorit primul copil și a plecat din casă. Simțeam că ceva ne lipsește. Vedeți, cînd îi știi pe toți lîngă tine ai alt moral. Uneori, seara, discutam cu soțul și ne întrebam ce-om face cînd copiii se vor mări și vor merge la casele lor? Ei, îmi spunea el, lasă, că tot acasă trag. Cuminți să fie, să muncească, o să-și cumpere mașini și atunci vin ei.

— Și așa este?

— Este, fiindcă în familie avem trei mașini, iar dacă ei nu pot veni, ne ducem noi la ei, că au destulă treabă la uzină, acasă, cu copiii...

— Cum se poate ca într-un timp așa de scurt să faceți case, să cumpărați mașini, să aveți, cum ziceți, de toate?

— De căpătîi este, cum am zis, munca, dar și ajutorul pe care îl dăm cu toții celui ce trebuie să facă ceva. Dacă, să zicem, Ion, băiatul cel mare, a hotărît să-și ia mașină, apoi îl ajută ceilalți, după care facem același lucru și pentru ceilalți. Cînd sîntem mulți...

— Sînteți mulțumită de toți copiii dumneavoastră?

— Cum să nu! Au toți meserii bune, sînt apreciați; cei mici, Viorica, Liliana, Nicușor, care sînt elevi, au ce învăța de la ei. Toți trebuie să fie oameni de nădejde.

Și, într-adevăr, toți — Ion, Lucica, Dumitru, Jean, Georgeta, Mariana, Rodica, Vasile, Luminița, Gabriel, Cristinel, Viorica, Liliana, Nicușor — sînt oameni de nădejde.

Pentru a ne completa imaginea despre familia Olteanu, gazda ne arată și cîteva fotografii. În jurul părinților, șapte băieți și șapte fete — toți cu zîmbetul pe buze — fac pe oricare privitor să simtă ceva din mîndria lor de a forma cea mai numeroasă familie din comună. O familie care prin unitate, prin dragoste și muncă este mîndria comunei. O familie așezată, ca într-un destin, lîngă o cetate dacică, parcă pentru a duce mai departe străvechea tradiție românească de a crește mulți copii, ce dau vigoarea și puterea necesare unei țări în care cuvîntul dezvoltare are corespondențe vii la tot pasul. Așezăm fotografiile în album și, înainte de a ne lua rămas bun de la ospitaliera noastră gazdă, îi adresăm ultima întrebare:

— Aveți vreun eveniment deosebit în familie în această toamnă?

— Luna viitoare este ziua de naștere a soțului meu: împlinește 56 de ani. În acea zi vom fi cu toții împreună, toată familia, adică treizeci de persoane! Este cea mai mare bucurie să-i văd în casă.

Urînd toate cele bune muncitorului Nicolae Olteanu și soției sale — mamă eroină — ne luăm rămas bun, cu promisiunea de a reveni la sărbătoarea familiei.

Primarul comunei Apostolache, Constantin Vagaon, care ne-a însoțit, ne spunea în drum spre primărie: „Sigur, familia lui Olteanu este cea mai numeroasă, dar și muncitorii Vasile Drăghicescu, Gheorghe Istrate, Ion Vișan, Minea Necula și alții au cîte șase, șapte și opt copii. Dintotdeauna, oamenii acestei așezări au întîmpinat viitorul prin propriile vlăstare; ei au un cult pentru casa cu mulți copii, căci prin ea crește forța familiei, a comunei. Aș mai adăuga ceva: niciodată, la acțiunile organizate de consiliul popular aceștia n-au lipsit. Ei știu bine că familia lor este parte a comunei, progresul ei depinzînd, ca și acasă, de efortul tuturor".

Ioan MARINESCU

Tradiții ale culturii militante

Învinși prin intervenția conjugată a imperiilor absolutiste ale vremii, revoluționarii pașoptiști din Țările Române nu s-au împăcat nici un moment cu înfrîngerea. „Liniștea" impusă prin baionetele străine a fost așadar părelnică, favorabilă mai degrabă regrupării forțelor revoluționare, căutării unor noi căi și mijloace de acțiune, decît lichidării prin forță a drepturilor imprescriptibile ale popoarelor. În Transilvania, unde trădarea unui aliat neloial, împăratul vienez, pusese capăt epopeii Iancului și a tribunilor săi, care aduseseră dovezi strălucite despre vitalitatea românească, despre vigoarea conștiinței naționale, împrejurările erau însă mult mai dramatice. Și totuși, în pofida existenței unui regim opresiv, suspicios și intolerant față de orice manifestare politică a națiunilor impilate, „vînjoasa generațiune de la 1848" n-a pornit pe drumul lamentațiilor sterile, ci, conștientă că istoria unui popor nu se clădește pe renunțări și abdicări, a canalizat energia națională spre **„un alt cîmp de acțiune, un cîmp mai neted și mai mănos: cîmpul nesfîrșit și vecinic roditor al culturii"**. Aceste cuvinte le rostea în 1911, la semicentenarul blăjean al **Astrei**, unul dintre președinții săi, Andrei Bârseanu, iar în ele putea fi descifrată jubilația firească a celui care știa că acțiunea sa și a tovarășilor lui a rodit, fortificînd conștiința națională, apropiind mult actul istoric al Marii Uniri. Nota de idilism, potrivită unui moment sărbătoresc urmărit totuși îndeaproape de informatorii regimului austro-ungar, nu trebuie să ne înșele. Lupta pentru cultură, în fond pentru **identitatea națională**, nu s-a desfășurat pe un teren „neted", ci pe unul plin de asperități și obstacole ce păreau — într-un moment sau altul — de nedepășit. Cînd încercau să unească prin carte și lumină ceea ce dezbinau legea, granițele nefirești, animozitățile religioase, cărturarii ardeleni știau prea bine punctul final al întreprinderii lor. Iar acesta nu era altul decît cel prefigurat de Bălcescu încă din 1847, în riguros eseu **Privire asupra stării de față, asupra trecutului și viitorului Patriei**: „Unitate mai întîi în idei și sentimente, care să aducă apoi, cu vremea, unitatea politică".

Acestei unități „în cuget și-n simțiri" i-au fost subsumate asociații culturale și literare precum „Societatea de lectură a studenților din Satu Mare", „Societatea literară a junimii române studioase la Academia de drepturi și arhigimnaziul din Oradea Mare", „Societatea de bibliotecă" din Baia Mare, „Reuniunea română de lectură" din Caransebeș, „Societatea română de lectură" din Cluj, „Asociația națională pentru cultura și conversarea poporului român" din Arad, „Societatea pentru literatura și cultura română din Bucovina", atîtea și atîtea societăți care-și propuneau la prima vedere „înaintarea literaturii române și a culturii sociale prin cetire și conversare" (precauție necesară pentru a putea să acționeze în circumstanțele neprielnice ale politicii de deznaționalizare inițiate de autorități).

Ridicînd la o treaptă superioară toate aceste acțiuni în slujba idealului național, **Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român**, întemeiată în urma adunării desfășurate la Sibiu în zilele de 23—26 octombrie 1861, va polariza timp de aproape șase decenii viața spirituală românească, fiind un veritabil factor de cultură și civilizație. „Transilvanismul" afișat în titlu nu trebuie nici el să ne inducă în eroare. Nu o societate regională, a „locuitorilor cu buze valache ai Ungariei" (formulă cerută pe un ton imperativ de autorități!), ci una a întregului popor

125 de ani de la întemeierea „Astrei"

român aveau în vedere ctitorii săi. Semnificativ, deși protocoalele **Astrei** stipulau — din întemeiate rațiuni tactice — că alegerea membrilor trebuie să se facă îndeosebi dintre „supuși (cetățeni) austriaci", chiar de la prima adunare sînt desemnați, ca membri de onoare, literați și cărturari munteni și moldoveni.

Astra era gîndită ca „un reazim al naționalității" în ansamblul ei, și nu e o întîmplare că încă din 1862, Timotei Cipariu, unul dintre stîlpii asociației, scria aceste cuvinte profetice: **„Dea cerul ca precum toți suntem de un sînge, toți ne-am îndulcit de la sînul maicei noastre cu aceleași cuvinte dulci, toți ne suntem frați, oricît ne despart munții și văile și oricît ne împart stările politice și confesiunile religioase — tot numai una să fim, una națiune, una limbă, una literatură"**. Pe parcursul următoarelor adunări generale, adevărate „congrese naționale" desfășurate pe rînd în principalele centre cu populație majoritar românească din Transilvania, au fost desemnați ca noi membri de onoare Titu Maiorescu, Mihail Kogălniceanu, V. A. Urechia, B. P. Hasdeu, Vasile Alecsandri ș.a., în timp ce, în paralel, lideri și animatori ai **Astrei**, ca Gh. Barițiu, T. Cipariu, Al. Roman, Iosif Vulcan, N. Densușianu, erau primiți în Academia Română, înființată în 1866. Pe măsură ce înaltul for academic din vechea Românie se consolida, **Astra** (care a jucat pentru cîțiva ani rolul unui „prim parlament cultural" al tuturor românilor) își redimensiona activitatea, fixîndu-și o nouă ordine de priorități. Cele trei secții ale asociației: **filologică, istorică și de științe naturale** și-au canalizat activitatea în mai multe direcții. Una esențială **era satul românesc**, văzut, ca să apelăm la limbajul timpului, ca un „paladiu al naționalității". A ridica la cultură lumea satului însemna — într-o regiune în care majoritatea covîrșitoare a populației românești o constituiau țăranii — a lupta pentru existența națională. **„Asociațiunea vrea** — afirma unul dintre președinții **Astrei — ca lupta pentru existență, cea mai legitimă dintre toate luptele, a o înălța la nivelul unei lucrări conștiente și a face ca cel mai retras păstor ori plugar român să se angajeze cu fruntea deschisă pentru dînsa"**. E meritul animatorilor asociației de a fi găsit (și subordonat unui militantism național luminat, lipsit de orice ostilitate față de ceilalți „conlocuitori ai acestei patrii") o multitudine de mijloace de acțiune culturală.

Astra a editat publicații științifice și literare de talia revistei **Transilvania**, la care colaborau literați de pe tot cuprinsul patriei, a tipărit studii de lingvistică, de istorie și istorie literară, în care erau comentate opere ale unor scriitori și cărturari precum Bolintineanu, Alecsandri, Eminescu, Delavrancea, Creangă, Iorga, a înființat biblioteci „populare" în orașe și în sate (așezăminte alimentate prin tirajul numeros al unor colecții precum „Biblioteca poporală", „Biblioteca tineretului"), a fondat muzee și colecții de artă. În completarea acestei suite bogate de acțiuni se cuvin menționate și alte genuri de inițiative culturale și social-economice: acordarea de stipendii și burse, organizarea de expoziții industriale (spre vizibila iritare a guvernanților, care voiau să demonstreze că românii sînt inapți pentru industrie, pentru formele economiei moderne!), susținerea de conferințe și disertații publice, a ajutorat școli și internate, adică a susținut o mulțime de întreprinderi „legale", care puteau contribui, într-o formă sau alta, la „prosperarea literaturii și culturii atît spirituale, cît și economice a românilor".

Era confirmat astfel adevărul că lupta pentru cultură nu e decît o formă aparte, nelipsită de eficiență, a luptei pentru existența națională. Sigur, **Astra** a generat opere literare de răsunet. Actul cultural însă, difuzarea și asimilarea valorilor spirituale s-au desfășurat intens. O realizare de proporții a societății transilvane este în acest context impunătoarea **Enciclopedie română**, tipărită în trei volume la Sibiu, între anii 1896—1904, sub îngrijirea lui C. Diaconovici. Primul, la noi, în analele genului, acest prețios instrument de lucru (util și azi cercetătorilor) a fost elaborat cu concursul unor literați și oameni de știință din toate provinciile românești. Printre cei 170 de autori care și-au dat concursul „voluntar și neretribuit" figurează Titu Maiorescu, Grigore Antipa, Nicolae Teclu, dr. I. Felix, H. Tiktin ș.a. Enciclopedia nu era de altminteri menită unei circulații restrînse, ardelenești; ea avea în vedere, aflăm din prefața volumului inițial, pe **toți** românii, despărțiți — pentru moment — „prin multe hotare politice".

Un mijloc eficient de acțiune culturală cu finalitate politică l-au constituit adunările generale itinerante ale **Astrei**. Ele reeditau, de fapt, cum a observat un reputat istoric, tradiționala adunare națională de pe Cîmpul Libertății din Blaj, avînd prin urmare valoarea unor congrese ale românilor aflați încă sub stăpînire străină. La asemenea acțiuni au luat parte, de-a lungul anilor, Al. Odobescu, N. Iorga, Caragiale, D. Gusti, M. Dragomirescu, S. Pușcariu ș.a. La istorica adunare din 1911, ținută la Blaj, cu participarea a peste 30 000 de români de pe toate plaiurile transilvane, au asistat cu vizibilă emoție Caragiale, Coșbuc, Goga, Iorga și alții. Măreața priveliște era contemplată din înălțimi de Aurel Vlaicu, venit cu aeroplanul său parcă pentru a demonstra că munții nu ne despart, ci ne unesc, că nimic nu poate sta în calea idealului național — unirea tuturor românilor. Într-o corespondență trimisă unui oficios budapestan se recunoștea, nu fără contrariere, că la Blaj a putut fi văzută „o **națiune** care lucrează conștient și s-a înarmat cu bani și cultură, o societate românească consolidată atît pe teren economic și social, cît și pe cel cultural", care își „cunoaște pe deplin puterile și scopurile; societatea aceasta e disciplinată, fanatică și idealistă. Societatea aceasta e **națiune**". „Idealismul" acesta nobil, dar lipsit de orice urmă de fanatism, a triumfat șapte ani mai tîrziu la Alba Iulia, în istorica adunare de la 1 decembrie 1918. În mulțimea delegaților prezenți atunci la acel ceas de triumf al istoriei românești se aflau și cei 13 reprezentanți ai **Astrei**, care-și vedeau astfel înfăptuit — scria **Transilvania** în numărul său sărbătoresc — „visul de veacuri al neamului nostru". Unirea „pentru toate timpurile cu frații noștri de peste munți". Era un sfîrșit (și un nou început) ce însuma și opera **Astrei**!

Ioan ADAM

OMUL ȘI VIAȚA RAȚIONALĂ

Medicamentele în atenția specialiștilor

Medicamentele apărute în ultimele cinci decenii au influențat și chiar transformat complet practica medicală. Este suficient să amintim că acum mai puțin de 50 de ani nu exista tratament specific pentru infecțiile bacteriene, că boli cu o largă răspîndire, ca tuberculoza, endocarditele, scarlatina, erizipelul etc. făceau ravagii. Anestezia și reanimarea nu beneficiau de substanțele din zilele noastre, care permit chirurgului să realizeze intervenții de mare finețe, salvînd viețile, adesea ale unor oameni foarte tineri, sau redînd capacitatea de muncă multor suferinzi. Infecțiile postoperatorii au fost și ele eliminate prin substanțele obținute în domeniul medicamentului. În prezent există o gamă largă de produse eficace în hipertensiune, insuficiență cardiacă, în boli hepatice, digestive, renale etc.

Cu toate acestea, în toată lumea, și la noi, specialiștii cercetează neobosiți noi produse care să fie mai eficace și mai puțin nocive, deci cu mai puține riscuri, pentru că, așa cum arată prof. univ. dr. **Dumitru Dobrescu**, nu există, în prezent, în ciuda tuturor progreselor înregistrate, medicament lipsit de riscuri. Alături de celelalte mijloace terapeutice — cum sînt fitoterapia, balneo și fizioterapia, acupunctura și homeopatia — medicamentele reprezintă nu numai un mijloc important de tratament, dar pentru foarte mulți a devenit aproape o necesitate zilnică. Or, tratamentul cu diferite produse implică în permanență un bilanț: beneficiu — risc.

Pentru a diminua acest risc, cercetătorii din domeniul farmacologiei clinice (respectiv administrarea la om a unui nou medicament) fac o selecție riguroasă a substanțelor care sînt mai întîi experimentate pe animale de laborator (farmacologie preclinică). Necesitatea unor îndelungi cercetări, studii și experimentări duce adesea la valorificarea cu mare întîrziere a unor noi produse.

Iată de ce, la recenta sesiune anuală a Academiei de Științe Medicale, în cadrul căreia specialiști din întreaga țară au dezbătut **aspecte actuale și de perspectivă ale cercetărilor de farmacologie**, s-a pus în mod deosebit problema concentrării eforturilor în direcția obținerii de medicamente noi sau asimilate, în perioade de timp mai scurte, așa cum prevăd planul și tematica Academiei pentru perioada 1986—1990. La alcătuirea planului s-a avut în vedere frecvența mai mare a anumitor boli, numărul de medicamente cunoscut în prezent pentru fiecare grup de boli, ca și eficiența lor și efectele nedorite, secundare pe care le produc. Se pune de asemenea accent și în perioada următoare pe valorificarea superioară a plantelor medicinale, prin obținerea de substanțe active sau preparate extractive vegetale cu acțiune farmacologică, din flora medicinală spontană, ca și din cea utilizată în medicina noastră populară.

Organizatorii acestei manifestări științifice — a precizat prof. dr. **Valentin Stroescu** — și-au propus să promoveze rigurozitatea științifică în studiul medicamentului nou, atît în ce privește domeniul experimental, cît și al aplicării în clinică. În acest sens, în comunicări s-a ținut seama de importanța respectării reglementărilor existente din țara noastră, reglementări care vizează asigurarea populației cu medicamentele necesare, real eficace și cu cît mai puține reacții secundare, nedorite. În comunicările prezentate au fost abordate totodată aspecte din domeniul de cercetare, experimental și din cel aplicativ, clinic privind unele medicamente noi românești. De asemenea, au fost prezentate și unele aspecte fundamentale cu importanță în perspectiva cercetărilor de farmacologie.

Așa cum sublinia prof. dr. **Emil Măgureanu**, secretar al Academiei de Științe Medicale, farmacologia a acumulat în ultimii ani un volum considerabil de cunoștințe privind sursele și proprietățile medicamentelor, distribuția lor în organism, asimilarea, metabolizarea și eliminarea lor, efectul lor util și cel advers, modul adecvat de administrare etc. Importanța farmacologiei reiese în mod deosebit în contribuția pe care o aduce, prin cercetări fundamentale, la înțelegerea unor fenomene biologice generale, iar prin cercetările aplicative, la dezvoltarea terapeuticii. Aceasta întrucît se știe că farmacologia este cea care oferă bazele științifice ale farmacoterapiei. Cercetarea farmacologică contribuie și la înțelegerea unor fenomene biologice moleculare și celulare, fundamentale, și „este bine să amintim în acest sens aportul studiilor făcute asupra vitaminelor, antibioticelor, hormonilor și a unei serii întregi de medicamente pentru înțelegerea modului în care acționează ele la nivel celular și molecular.

În comunicările lor și în dezbateri, specialiștii s-au referit la o serie de metode care vizează cunoașterea unor reacții la medicamentele noi sau posibilitățile de depistare a reacțiilor secundare la medicamente, inclusiv a alergiei. Alergia medicamentoasă a constituit de altfel tema dezbaterilor din cadrul unei mese rotunde, dezbateri ce au avut loc la închiderea lucrărilor sesiunii. Participanții au trecut în revistă aspectele principale de ordin teoretic, cît și cele cunoscute din practica medicală, confruntîndu-se astfel experiența personală cu datele din literatură. Astfel se constată că, pe plan mondial, alergia medicamentoasă sau sensibilitatea foarte mare la diferite substanțe este în continuă creștere, unele reacții alergice avînd chiar o gravitate majoră. Numărul mare și severitatea unora din alergii impun măsuri concrete de diagnostic, prevenire și tratament adecvat, măsuri la care s-au referit în mod special participanții la dezbatere. Fiind tot mai bine cunoscute frecvența și riscurile acestui tip de efecte nedorite, specialiștii au făcut propuneri concrete pentru o colaborare mai strînsă între cercetare, învățămîntul superior și rețeaua medicală în vederea prevenirii și combaterii reacțiilor alergice medicamentoase.

Avînd în vedere că nici un medicament nu este lipsit de nocivitate, se impune ca orice produs farmaceutic să fie introdus în terapie numai după ce au fost respectate normele legale stabilite în acest domeniu.

Preocupările specialiștilor pentru aplicarea sau utilizarea unui medicament fără nici un risc asupra organismului sînt de natură să ne prevină asupra consumului abuziv sau fără indicația medicului al oricărui produs farmaceutic.

Elena MANTU

ROMÂNIA-FILM prezintă:

„LICEENII"

producție a Casei de filme patru

Scenariul: George Șovu. Muzica: Florin Bogardo. Imaginea: Alexandru Groza. Regia: Nicolae Corjos. Cu: Ștefan Bănică, Mihai Constantin, Oana Sîrbu, Cesonia Postelnicu, Tudor Petruț, Tamara Buciuceanu-Botez, Ion Caramitru, Silviu Stănculescu, Dorina Lazăr, Sebastian Papaiani, Cristina Deleanu, Iarina Demian, Liviu Crăciun, Mihai Mereuță, Cătălin Păduraru.

Film realizat în studiourile Centrului de producție cinematografică „București".

OPINII

Criterii de evaluare a cunoștințelor

La temelia existenței noastre, pe tot traseul evoluției și consolidării personalității umane, itinerar marcat cu muncă, efort, avataruri firești, dar, mai ales, cu satisfacțiile inegalabile ale unei vieți utile și constructive, ar trebui să se afle și acest dicton latin, pilduitor pentru vîrstele descoperirii și cunoașterii tainelor prime: „Non scholae, sed vitae discimus". (Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm). Afirmație lapidară, aptă să concentreze, pentru cei aflați dinaintea pupitrelor școlare, semnificația profundă a învățării, sterilă atîta vreme cît vizează exclusiv o asimilare strictă, conformistă de cunoștințe, și totodată să reactualizeze, pentru cei investiți cu nobila misiune pedagogică, **sensul notei**, care trebuie să exprime nu numai aprecierea cunoștințelor unui elev, ci și competența și demnitatea profesorală.

Desigur, semnificația notei e unanim cunoscută în sistemul nostru de învățămînt: un act de apreciere pedagogică, obligat să reflecte nivelul de cunoștințe în raport cu exigențele programei școlare, efortul depus de elev în dobîndirea lui, dar și interesul sau disponibilitățile sale într-o anumită disciplină, gradul de efort conștient în privința depășirii și autodepășirii.

Dar, pe lîngă aceste adevărate truisme pedagogice, nota mai reflectă și spiritul de echitate al cadrului didactic, capacitatea sa de a aprecia cu pătrundere și înțelegere efortul depus de elev, adaptarea ei, a notei, la posibilitățile reale ale unui **anumit** elev, deci un just criteriu de selecție și tratare diferențiată a potențialelor, atît de diferite, existente într-un colectiv școlar.

Astfel, pentru un elev cu posibilități mai reduse de asimilare, cu randament mai modest la o materie anume, dar apt să compenseze absența înzestrării native prin interes și efort vizibil de asimilare și participare la lecție, o notă bună va constitui un stimulent, un impuls pozitiv, precum nota mică, atribuită aceluiași, o notă măsurată la parametrii unei exigențe extreme, prin raportare la „modele" și principii absolutizante, reprezintă un factor inhibitiv, paralizant, generator uneori de complexe acute sau „capitulare" în fața unei discipline ale cărei secrete se consideră inapt să le priceapă.

Trebuie așadar combătută, acolo unde e nevoie, această tendință „elitistă" a profesorului de a departaja, prin nota, nu cantitatea de efort depusă, ci exclusiv capacitatea nativă, uneori de excepție, în virtutea căreia cîțiva elevi devin eta**lonul** de aur, generînd nedrepte și întristătoare departajări în sistemul de notare. Mai există, din păcate, profesori pentru care nota maximă nu este decît apanajul lor exclusiv, elevul nefiind niciodată apt să o primească, să o merite. Pentru acești partizani ai absolutului notele de opt, șapte sau chiar — revoltătoare absurditate — șase devin într-un colectiv de liceeni cu disponibilități și interes real în aprofundarea unei materii parametrii maximi de apreciere, „apreciere" care, avînd în vedere coloratura notei șase, prin excelență acordată neputincioasei mediocrități, nu poate decît descuraja și, finalmente, proiecta suspiciuni întemeiate asupra competenței și echității profesorale. Iată, de pildă, situația unei eleve înzestrate și silitoare care, primind în mod consecvent note mici la o materie — note departe de a reflecta posibilitățile și efortul ei real — a renunțat, descurajată, să mai susțină examenul de admitere la facultatea de fizică, disciplina pentru care nutrise inițial interes și pasiune. Nu e vorba aici de o nedreptate din partea profesorului, ci de exigențele extreme ale unui dascăl elitist, care ignora și desconsidera programa de învățămînt, aprobată prin lege, preferindu-i în mod nejust, nepedagogic performanțele uneori greu de atins ale culegerilor și tratatelor de nivel superior. Să le reamintim deci unora că spiritul prea savant, exigențele docte nu au sclipitoarele rezultate scontate, menite să consacre meritele magistrului, ci o atitudine de nedreaptă și dureroasă complexare, chiar descurajare a elevilor.

Desigur, nu trebuie să rezulte din cele afirmate mai sus o pledoarie în favoarea notei maxime, acordată cu iresponsabilă generozitate și lipsă de discernămînt. Există, din păcate, și reversul exigenței extreme, tradus prin atitudine concesivă, de supraevaluare a cunoștințelor unui elev. Ea, rîvnita notă maximă, mai este acordată uneori dintr-o nejustificată toleranță profesorală, din inerția vizînd menținerea unei medii competitive, a nedepartajării elevului de vreun „rival", categoric mai înzestrat și pregătit la materia respectivă. E normal ca nici această bunăvoință să nu dea roadele scontate, autoexigența elevului scăzînd și ea, îndemnîndu-l să se culce pe laurii unei nemeritate victorii, ale cărei amare consecințe se vor vădi mai tîrziu, în confruntări decisive. Ajunși la acest punct al discuției, ne întrebăm ce demnitate și relevanță mai are nota 10 cînd adesea, la clasele primare, o învățătoare mai „generoasă" urcă pe estrada premiaților între 10, 15 ori chiar... 18 elevi, uneori mai mult de jumătate din efectivul clasei...

Un alt aspect, demn de luat în seamă, îl constituie afirmația, deloc lipsită de justețe, conform căreia nota reflectă gradul de cunoștințe **la un moment dat**, deci are o relevanță limitată. În mod categoric, așa este dacă profesorul se limitează la rîndul său la numărul strict, reglementar de notări, interesat de răspunsul la numai două-trei solicitări pe trimestru. O greșeală pedagogică extremă, născută din comoditate și reprobabilă lipsă de interes, a cărei urmare este evaluarea, excesivă sau diminuată, a nivelului general de cunoștințe, pe care două-trei sumare „ascultări" nu-l pot valorifica pe de-a-ntregul. Se impune așadar respectarea strictă a **ritmicității**, imperativ prioritar în acțiunea de notare: solicitarea, verificarea cunoștințelor unui elev pe toată durata parcurgerii programelor școlare, pentru ca acesta să se simtă în permanență sub controlul exigenței didactice și totodată în permanentă și activă competiție cu colectivul său. Prin urmare, o notă atribuită conștient are relevanță numai constituind consemnarea sondajelor repetate, a controlului și verificării continui, aspecte ce ne dezvăluie plenar posibilitățile sau deficiențele elevului, capacitatea lui intrinsecă, adaptată cerințelor unui obiect.

Un adevărat „flagel" este, în acest context, verificarea la mari intervale de timp, de regulă la sfîrșitul trimestrului, cînd, presați de imperativul încheierii mediilor, unii profesori procedează nepedagogic, la verificări superficiale, **în masă**, sau la extemporale cu cerințe neglijent formulate, notate cu aceeași superficială expeditivitate. Sigur că și de data aceasta nota își pierde relevanța și conținutul, această regretabilă procedură didactică încurajînd „vînătorii" de note, pe acei elevi care urmăresc doar scopul succesului școlar imediat.

Continuînd să enumerăm, în speranța semnalării și depășirii lor, carențele strategiei didactice a notării, o amintim și pe aceea a notelor „secrete", nedezvăluite elevului și în consecință neconsemnate nici în carnetul de elev, pentru ca familia să aibă imaginea limpede, integrală a situației la învățătură a școlarului respectiv. Prin strategia eronată a „suspansului" în care elevul este proiectat, necunoscîndu-și nota, se întreține deruta, panica sau o inadmisibilă indiferență și ostilitate, elevul privind cu îndoială competența, ba chiar spiritul nostru de echitate profesorală.

Aceeași inconsistență a notei este dezvăluită și cu prilejul extemporalelor punitive, cînd, pentru a sancționa dezordinea sau indisciplina unui colectiv de elevi (dezordine și disciplină ale căror cauze sînt uneori relevante într-un sens depreciativ pentru calitatea predării și comportamentului profesoral, o ripostă la adresa propriilor noastre tare), se procedează la verificări scrise, cu un mare coeficient de dificultate.

Dar suprema, înalta exigență a notei e aceea de a reflecta propria noastră investitură, competență didactică. Un colectiv școlar cu un nivel omogen de cunoștințe însușite la parametri ridicați, vădind interes permanent pentru tainele materiei pe care o predăm, ba chiar o pasiune alimentată de continua nevoie de autodepășire și depășirea șabloanelor, cerințelor și dificultăților medii, un colectiv de note mari la obiectul nostru de predare e argumentul infailibil al competenței profesorale raportate la dimensiunile idealului. Și spre acest ideal ar trebui să tindem toți slujitorii școlii românești: ca severa, atît de temuta sau adulata notă școlară să reflecte permanent, prin intermediul discipolilor, profesionalitatea și dăruirea noastră. O notă mare în care să se încorporeze performanțele informației, dar și, în paralel, cele ale formației umane.

Prof. Aspazia STANCU

tv

11,30 Telex
11,35 Lumea copiilor ● Telefilmoteca de ghiozdan: „Premiul" (color). Episodul 3
12,40 Din cununa cîntecului românesc (color). Melodii populare
13,00 Album duminical (parțial color)
14,45 Drumul lemnului spre rădăcini (color). Reportaj
15,00 Închiderea programului
19,00 Telejurnal
19,20 File de istorie eroică (color)
19,40 Cîntarea României (color). Te apăr și te cînt, patria mea! Selecțiuni din concertul de gală al Festivalului cîntecului ostășesc
20,25 Film artistic. „S-a întîmplat în Alpi"
21,50 Telejurnal
22,00 Închiderea programului

LUNI 27 OCTOMBRIE

20,00 Telejurnal
20,20 Orizont tehnico-științific (color)
20,35 Tezaur folcloric (color)
20,50 Roman-foileton. „Calvarul" (color). Producție a studiourilor sovietice. Ecranizare a romanului omonim de Alexei Tolstoi. Cu: Irina Alferova, Svetlana Penkina, Iuri Solomin, Veaceslav Ezpov, Mihail Kazakov, Inna Gulaia, Valeri Pogoreltev. Regia: Vasili Ordinski. Episodul 2
21,50 Telejurnal
22,00 Închiderea programului

CARNET CULTURAL

ALBA. Cu prilejul aniversării a 600 de ani de atestare documentară a localității Căpîlna, așezare de pe Valea Sebeșului, a fost organizat un simpozion științific la care au luat parte specialiști, cercetători de la Muzeul Unirii din Alba Iulia și a fost prezentat spectacolul evocator „Căpîlna — vatră strămoșească". De asemenea, a fost deschisă expoziția „Civilizația dacilor în județul Alba". **(Ștefan Dinică).**

BOTOȘANI. La Botoșani se desfășoară acțiunea „Revista «Luceafărul» pe plaiurile Luceafărului". Programată anul acesta în cadrul „Decadei cărții românești", manifestarea, aflată la a doua sa ediție, prilejuiește o reîntîlnire a unui grup de scriitori cu cititorii botoșăneni. Asemenea întîlniri, care au ocazionat dialoguri, evocări, dezbateri, seri literare, au avut loc la Vorona, Trușești, Sulița, Flămînzi și în alte localități. **(Eugen Hrușcă).**

SIBIU. În localitatea Cisnădie se află în plină desfășurare acțiunile cuprinse pe agenda celei de-a 6-a ediții a tradiționalei manifestări culturale „Toamna cisnădiană". Organizată de consiliul orășenesc de cultură și educație socialistă, consiliul orășenesc al sindicatelor și comitetul orășenesc U.T.C., manifestarea cuprinde simpozioane, expuneri, dezbateri și spectacole cultural-educative, în cadrul cărora își dau concursul formații artistice și interpreți din localitate, laureați ai Festivalului național „Cîntarea României". **(Ioan Onuc Nemeș).**

MUREȘ. Foaierul Teatrului Național din Tîrgu Mureș a găzduit deschiderea festivă a manifestării cultural-științifice „Decada cărții românești". Cu acest prilej, a fost inaugurată cea de-a XII-a ediție a „Salonului județean al cărții". În aceeași zi, la casa de cultură a sindicatelor din localitate a avut loc o masă rotundă cu tema „Cartea tehnico-științifică în sprijinul ridicării nivelului de cunoaștere, de perfecționare profesională și de specialitate a personalului muncitor, al stimulării creației tehnico-științifice". **(Gheorghe Giurgiu).**

TELEORMAN. La clubul întreprinderii textile „Teleormanul" din orașul Roșiori de Vede a avut loc o întîlnire a oamenilor muncii de aici cu membrii cenaclului literar „Gala Galaction". Cu acest prilej, sub genericul „Tradiții ale literaturii și publicisticii teleormănene", s-a organizat și o expoziție de cărți și publicații periodice din fondul bibliotecii orășenești. **(Stan Ștefan).**

MEHEDINȚI. La Casa tineretului din municipiul Drobeta-Turnu Severin se desfășoară „Săptămîna științei și tehnicii pentru tineret", manifestare circumscrisă Festivalului național „Cîntarea României", în cadrul căreia au loc numeroase și variate acțiuni: sesiuni de comunicări și referate, simpozioane, consfătuiri, dezbateri, mese rotunde, colocvii, concursuri de creație tehnico-științifică, expoziții, proiecții de filme, schimburi de experiență, demonstrații practice, expuneri, seri cultural-distractive. **(Virgiliu Tătaru).**

ARGEȘ. La Cîmpulung, s-a desfășurat ciclul de manifestări politico-educative și cultural-artistice prilejuite de sărbătoarea tradițională „Toamna musceleană", aflată la a XIII-a ediție. Programul a cuprins dezbateri și expuneri privind dezvoltarea României pînă în anul 2000, arta și literatura în formarea și educarea omului nou. Locuitorii orașului au fost prezenți în număr mare la spectacole și recitaluri de poezie patriotică, vernisarea de expoziții. **(Gheorghe Cîrstea).**

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 26 octombrie, ora 20 — 29 octombrie, ora 20. În țară: Vremea va fi răcoroasă și în general umedă în cea mai mare parte a intervalului, iar cerul va fi variabil, mai mult noros. Vor cădea ploi, care vor avea și caracter de aversă în toate regiunile, dar mai ales în cele sudice. Pe alocuri, cantitățile de apă pot depăși 15 litri pe metru pătrat în 24 de ore. La munte, la peste 1 500 metri, precipitațiile vor fi și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu unele intensificări la munte și, local, în sudul țării, cu viteze între 40 și 60 kilometri pe oră. Temperaturile minime vor fi cuprinse între zero și 10 grade, izolat mai coborîte, cele maxime între 8 și 18 grade, izolat mai ridicate. Dimineața, pe alocuri, se va semnala ceață. **În București:** Vremea va fi răcoroasă, cu cerul variabil, mai mult noros în a doua parte a intervalului, cînd va ploua. Vîntul va sufla slab pînă la moderat. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3 și 7 grade, cele maxime între 13 și 17 grade.

Domnului FRANÇOIS MITTERRAND
Preşedintele Republicii Franceze

Cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a zilei dumneavoastră de naştere, vă adresez sincere felicitări, împreună cu cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi prosperitate pentru poporul francez prieten.

Îmi exprim convingerea că relaţiile tradiţionale de prietenie şi colaborare dintre ţările noastre vor cunoaşte o dezvoltare şi mai puternică în viitor, în interesul reciproc al popoarelor noastre, al cauzei păcii, securităţii şi înţelegerii în lume.

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele
Republicii Socialiste România

Industria judeţului Timiş a îndeplinit planul pe 10 luni

Puternic însufleţiţi de vibrantele îndemnuri şi chemări pe care secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, le-a adresat întregului popor de a înfăptui exemplar istoricele hotărîri adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului, privind dezvoltarea intensivă, pe coordonatele calităţii şi eficienţei superioare a economiei naţionale, pentru continuarea cu succes a operei de făurire a socialismului şi comunismului în patria noastră, oamenii muncii din industria judeţului Timiş au îndeplinit, la 24 octombrie, sarcinile de plan pe 10 luni din acest an, ceea ce le permite ca pînă la sfîrşitul lunii să realizeze o producţie suplimentară de peste 750 milioane lei.

Prin valorificarea superioară a potenţialului potenţial tehnico-material creat în judeţ în anii de măreţe împliniri ai „Epocii Nicolae Ceauşescu", în întreprinderile timişene au fost aplicate, de la începutul anului, peste 2 400 de măsuri, teme şi soluţii noi de organizare, mecanizare şi robotizare a proceselor de producţie, s-a asigurat o mai bună folosire a capacităţilor şi suprafeţelor de producţie, a forţei de muncă, acţiuni care au permis realizarea unui spor la producţia-marfă de 2,7 miliarde lei, cu 8 la sută peste realizările perioadei corespunzătoare a anului trecut, spor obţinut în întregime pe seama creşterii productivităţii muncii. De asemenea, a fost intensificată activitatea de colaborare între specialiştii din unităţile productive şi cei din cercetare, proiectare şi învăţămînt superior, astfel încît, de la începutul anului, în industria timişeană au fost asimilate şi introduse în fabricaţie noi maşini şi utilaje complexe destinate exportului, unor sectoare de bază ale economiei naţionale — minier, energetic, metalurgic, o gamă largă de bunuri de consum ale industriei uşoare, alimentare şi ale cooperaţiei meşteşugăreşti.

În telegrama adresată cu acest prilej tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România**, de comitetul judeţean de partid, este exprimat angajamentul solemn al comuniştilor, al tuturor locuitorilor judeţului Timiş de a munci şi pe mai departe cu toată dăruirea, cu un pronunţat spirit revoluţionar, pentru a spori contribuţia la înflorirea multilaterală şi înţărirea independenţei patriei, la creşterea rolului şi prestigiului României socialiste în lumea contemporană.

Adunări pentru propunerea candidaţilor în vederea alegerii a doi deputaţi în Marea Adunare Naţională

Pe baza Decretului Consiliului de Stat nr. 304 din 23 septembrie 1986, în circumscripţiile electorale nr. 1 Braşov — Centru, judeţul Braşov, şi nr. 4 Constanţa — Nord-Vest, judeţul Constanţa, devenite vacante, vor avea loc la data de 16 noiembrie a.c. alegeri parţiale pentru doi deputaţi în Marea Adunare Naţională.

În cele două circumscripţii s-au desfăşurat, în conformitate cu prevederile Legii electorale, adunări pentru propunerea candidaţilor Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste. În circumscripţia nr. 1 Braşov — Centru a fost propus candidat Manole Sechi, director general al Centralei industriale de autovehicule de transport Braşov, iar în circumscripţia nr. 4 Constanţa — Nord-Vest, Elena Vlăduc, director al Întreprinderii „Integrata de lînă" Constanţa.

Participanţii la adunări au aprobat în unanimitate candidaturile propuse.

Cronica **zilei**

Prin decret prezidenţial, tovarăşul Stan Soare a fost numit în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Marea Britanie, în locul tovarăşului Vasile Gliga, care a fost rechemat.

CU PRILEJUL ZILEI ARMATEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

DE STRAJĂ PATRIEI

Ieri, întregul nostru popor a sărbătorit Ziua armatei. Demnă, bravă, solemnă, armata ţării prezintă, la ceas sărbătoresc, înalt şi vibrant onor oştăşesc patriei, partidului, comandantului nostru suprem, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Deopotrivă apărători şi constructori ai patriei socialiste, militarii armatei noastre au dobîndit constant realizări de prestigiu pe şantierele economiei naţionale, de construcţii, irigaţii, hidroamelioraţii, la strîngerea recoltelor, în bazinele carbonifere, în toate sectoarele în care, alături de oamenii muncii, participă la transpunerea în fapte a obiectivelor de plan pe acest an şi ale cincinalului 1986—1990. În rîndul izbînzilor care alcătuiesc vocaţia de pace a ostirii române se înscrie încheierea lucrărilor în sectorul încredinţat armatei la Canalul Poarta Albă — Midia-Năvodari, grandios obiectiv al acestei perioade de inegalabile înfăptuiri.

Pregătindu-se să devină apărători de nădejde ai minunatelor înfăptuiri ale acestui timp revoluţionar, militarii din unităţile noastre nu-şi precupeţesc forţele şi elanul lor tineresc pentru dobîndirea titlului de frunte, răsplată binemeritată a pasiunii şi dăruirii, a abnegaţiei şi spiritului lor de răspundere, al exemplarei discipline manifestate în toate împrejurările. Ei, ostaşii de azi, sînt purtătorii unor bogate şi frumoase tradiţii de luptă eroică pentru libertatea, independenţa şi suveranitatea patriei.

Mîndri de timpul bogat în împliniri pe care-l trăieşte ţara, scrutînd cu optimism robust viitorul, ostaşii de azi înscriu noi fapte demne în cronica armatei române.

...M-am aflat adesea în mijlocul pilotilor şi tehnicienilor dintr-o unitate în care, la scurt timp de la Congresul al IX-lea al partidului, un grup de tineri ofiţeri şi maiştri militari îşi începea cariera militară. Locotenenţilor de atunci le-au crescut stelele pe epoleţi, sînt locotenenţi-colonei. Unii au absolvit Academia Militară, au funcţii de răspundere. Racordat la suflul nou, dinamic, revoluţionar al ţării, „pulsul" aerodromului s-a schimbat radical. Pe panglicile de beton ale pistelor rulează puternicele şi elegantele „libelule" româneşti, elicopterele IAR 330 şi IAR 316. Tehnica de luptă clasică a fost înlocuită cu tehnică modernă, reactivă. Pregătirea personalului a cunoscut şi ea mutaţii profunde. Echipajele, specialiştii, tehnicienii şi ceilalţi militari se instruiesc potrivit principiilor doctrinei militare naţionale, străluci fundamentată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Concomitent cu zborurile de instrucţie, echipajele au executat sute şi sute de misiuni în folosul economiei naţionale, pentru oameni, pentru salvarea lor în situaţii critice, cînd apele şi-au ieşit vijelioase din matcă sau pe frontul baricadelor albe, cînd zăpada troienise case, drumuri. În asemenea misiuni de înaltă răspundere faţă de ţară, faţă de popor s-au format şi călit piloţii. Locotenent-colonel Gheorghe Jeler a depăşit 3 000 de ore de zbor, maiorul Victor Loter 3 500. Asemenea lor, şi ceilalţi subordonaţi ai locotenent-colonelului Lucian Alexandru, comunistul care a ştiut să formeze un colectiv puternic, unit, cu un înalt spirit al datoriei, ce se prezintă cu toate condiţiile îndeplinite pentru a ceri, pentru a doua oară, titlul de „Unitate de frunte".

...În poziţiile de tragere, artileriştii din subordinea maiorului Vasile Băeţan, s-au dovedit, în repetate rînduri, minuţiori iscusiţi ai traiectoriilor, promovînd cu rezultate înalte examenele de foc ale vieţii ostăşeşti. Prin faptele lor de zi cu zi, ei s-au racordat la tensiunea marilor răspunderi în îndeplinirea cu rezultate superioare a mobilizatoarelor prevederi cuprinse în Directiva comandantului suprem privind pregătirea militară şi politică a armatei în perioada 1986—1990, amplul program de muncă şi acţiune al întregii ostiri.

Înaltă şcoală de pregătire politico-educativă şi culturală, armata le-a modelat caracterele. Asemenea tuturor ostaşilor ţării, laolaltă cu toţi cetăţenii patriei, ei luptă pentru viitorul de pace al omenirii. Iată de ce, noua iniţiativă a conducătorului partidului şi statului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind reducerea unilaterală de către România, cu 5 la sută, a armamentelor, efectivelor şi cheltuielilor militare şi-a aflat un puternic ecou şi o adeziune deplină şi în inimile lor.

La posturile de pază — liniştii şi păcii, independenţei, suveranităţii şi integrităţii teritoriale a patriei — militarii armatei Republicii Socialiste România sînt alături de întregul nostru popor, veghează şi scut.

Locotenent-colonel
Petre BÂNA

Depunerea unor coroane de flori

Cu prilejul Zilei Armatei Republicii Socialiste România, la Monumentul eroilor patriei şi la cimitirul militar Ghencea au fost depuse, simbătă dimineaţa, coroane de flori din partea Ministerului Apărării Naţionale şi Ministerului de Interne, a organelor locale de partid şi de stat, precum şi din partea Comitetului fostilor luptători şi veteranilor de război împotriva fascismului. Grupuri de pionieri au depus jerbe de flori.

Au participat membri ai conducerilor Ministerului Apărării Naţionale şi Ministerului de Interne, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, generali activi şi în rezervă, ofiţeri şi pionieri.

De asemenea, au fost depuse coroane de flori la Monumentul eroilor sovietici, din partea Ministerului Apărării Naţionale, organelor locale de partid şi de stat, Comitetului fostilor luptători şi veteranilor de război împotriva fascismului.

Au fost de faţă E. M. Tiajelnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, membri ai ambasadei.

Cu acelaşi prilej, în ţara noastră au fost depuse coroane şi jerbe de flori la cimitirele şi monumentele eroilor români şi ostaşilor sovietici căzuţi în războiul antifascist.

PREZENŢE ROMÂNEŞTI LA TÎRGUL INTERNAŢIONAL BUCUREŞTI — 1986

Industria ţării în plin proces de înnoire şi modernizare

Bogată ofertă de utilaje tehnologice

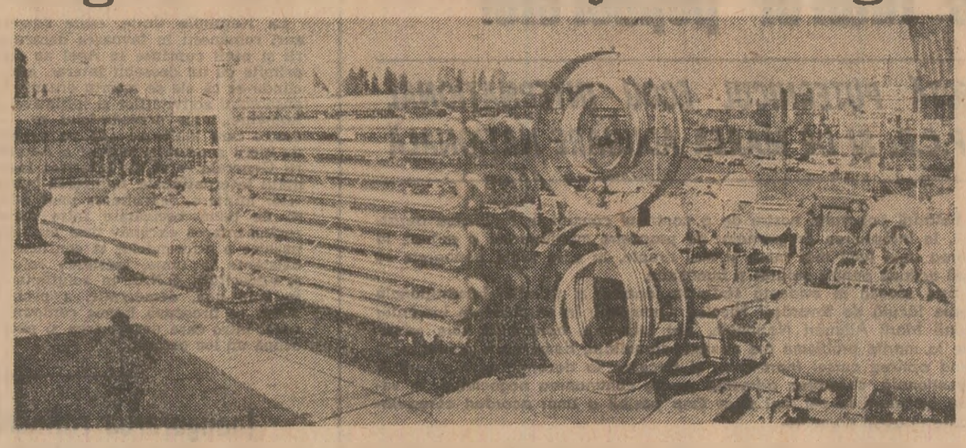

La actuala ediţie, a XII-a, a Tîrgului Internaţional Bucureşti — 1986, întreprinderile româneşti prezintă o bogată şi variată ofertă de utilaje şi echipamente din numeroase ramuri industriale, cele mai multe dintre ele fiind noi şi modernizate, comparabile, prin parametrii tehnici şi calitativi, cu cele mai avansate realizări pe plan mondial. Pe întreaga perioadă de desfăşurare a tîrgului de un mare interes s-au bucurat exponatele întreprinderilor constructoare de utilaje şi echipamente tehnologice. Iscusinţa şi priceperea muncitorilor şi specialiştilor din marile uzine bucureştene „23 August", „Vulcan", „Griviţa Roşie", Întreprinderea de maşini grele, a celor de la Întreprinderea constructoare de maşini din Reşiţa, a combinatelor de utilaj greu din Iaşi, Craiova, Cluj-Napoca şi din alte unităţi este admirată de numeroşii vizitatori, specialişti şi oameni de afaceri de peste hotare prezenţi în aceste zile la Bucureşti.

Cantităţi importante de utilaj tehnologic s-au exportat şi se exportă în diferite ţări, printre care U.R.S.S., Cehoslovacia, Egipt, Grecia, R.F. Germania, China, Mexic, India, Turcia, Siria, Iordania, Polonia, Italia, Australia, Austria, unde se bucură de o largă apreciere pentru calitatea şi fiabilitatea lor. Tocmai de aceea, graţie prestigiului cîştigat, echipamentele şi utilajele tehnologice sînt cercetate cu mult interes. Varietatea mare de produse noi evidenţiază efortul specialiştilor români din unităţile de cercetare şi producţie pentru ridicarea permanentă a nivelului tehnic şi calitativ al utilajelor realizate. Impresionează nu numai prin dimensiuni, ci mai ales prin realizarea tehnică, prin fiabilitatea lor, gama largă de utilaje, separatoare, schimbătoare de căldură de diverse tipuri, autoclave, rezervoare cu capac fix şi flotant, celule de electroliză, pompe, compresoare şi alte echipamente prezentate în standurile tîrgului.

Avînd la bază un amplu program de modernizare, care vizează în special producţia de utilaj petrolier, utilajele nuclearo-electrice, cazanele şi turbinele pentru industria energetică, specialiştii din acest domeniu al economiei româneşti au introdus în fabricaţia curentă, numai în acest an, sute de produse noi şi modernizate, care asigură o participare sporită şi eficientă a ţării noastre la schimbul internaţional de valori materiale.

În fabricaţie — o diversitate de tipuri de autocamioane moderne

Au trecut mai bine de 30 de ani de cînd a început fabricarea de autocamioane în România. În prezent, oferta de export a Întreprinderii de comerţ exterior „Autoexportimport" — Braşov cuprinde 58 tipuri de bază de autocamioane, autoşasiuri, autotractoare, număr care se multiplică prin echiparea lor cu diferite accesorii şi instalaţii, prin carosări şi dotări adecvate. Printre produsele prezentate la actuala ediţie a tîrgului se numără autocamioane şi autotractoare, autoşasiuri destinate carosării cu suprastructuri de autobuz, autoremorchere, autobasculante, autocisterne, autofrigorifice şi autoizoterme, autobetoniere ş.a.

OPINII ALE UNOR OASPEŢI DE PESTE HOTARE

I. Ustinov, directorul comercial al pavilionului Uniunii Sovietice: „U.R.S.S. este un participant tradiţional la Tîrgul Internaţional Bucureşti şi foloseşte aceasta pentru extinderea pe multiple planuri a relaţiilor economice, comerciale şi de prietenie dintre U.R.S.S. şi Republica Socialistă România, precum şi cu celelalte ţări participante la tîrg. Participarea noastră la T.I.B. '86 o considerăm ca o posibilitate pentru apropiere, contacte şi prietenie între popoarele noastre, ca un prilej pentru a prezenta ultimele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul ştiinţei şi tehnicii, în dezvoltarea socială şi culturală. Apreciem că tîrgul şi tratativele comerciale desfăşurate de întreprinderile noastre comerciale s-au soldat cu rezultate bune. Această convingere este pe deplin îndreptăţită, avînd în vedere evoluţia ascendentă a relaţiilor economice dintre U.R.S.S. şi Republica Socialistă România. O importanţă hotărîtoare pentru dezvoltarea lor ascendentă o au relaţiile strînse de prietenie dintre popoarele şi ţările noastre, dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Partidul Comunist Român, întîlnirile conducătorilor partidelor şi statelor noastre. Întîlnirea de lucru care a avut loc pe data de 16 mai a.c., la Moscova, dintre Mihail Gorbaciov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., şi Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., a confirmat hotărîrea reciprocă a ambelor ţări de a depune eforturi în continuare pentru a extinde colaborarea multilaterală în domeniul cultural, tehnico-ştiinţific, economic şi politic, pe baza principiilor marxist-leniniste şi a internaţionalismului socialist.

Relaţiile comerciale şi economice dintre U.R.S.S. şi România se dezvoltă în ritmuri susţinute. Dovadă că la T.I.B. '86, întreprinderile sovietice de comerţ exterior au avut tratative şi au semnat contracte cu întreprinderile de comerţ exterior în valoare mai mare decît cele de anul trecut. Noi sîntem convinşi că T.I.B. '86 şi-a pus baza trainică pentru tratative în continuare şi avem speranţa că expoziţia sovietică a atras atenţia unui cerc larg de specialişti şi a contribuit la dezvoltarea şi întărirea prieteniei şi colaborării noastre".

Kurt Bransch, directorul pavilionului Republicii Democrate Germane: „Ţara noastră participă chiar de la prima ediţie la această prestigioasă manifestare internaţională de comerţ exterior. În tot acest răstimp, relaţiile de colaborare economică dintre ţările noastre s-au dezvoltat continuu. Practic, aceste schimburi s-au dublat din cinci în cinci ani, ceea ce evidenţiază evoluţia lor dinamică. O contribuţie determinantă la dezvoltarea conlucrării între ţările noastre au avut, şi în acest domeniu, convorbirile şi înţelegerile dintre conducătorii noştri de partid şi de stat. Astfel, cu prilejul convorbirilor purtate la Berlin, în luna mai a anului trecut, tovarăşul Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R.D.G., şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al P.C.R., preşedintele Republicii Socialiste România, au semnat Programul de dezvoltare pe termen lung a colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre R.D.G. şi România pînă în anul 2000. Pe baza acestui program, între ministerele de resort din cele două ţări au fost elaborate înţelegeri concrete de cooperare în domenii privind construcţia de maşini grele şi instalaţii, maşini-unelte şi de prelucrare, maşini agricole şi autovehicule, electrotehnică şi electronică, metalurgie, chimie etc. Experienţa ne arată că prezenţa ţării noastre la Tîrgul Internaţional de la Bucureşti, ca şi a României la Tîrgul de la Leipzig, au un rol important, facilitînd schimbul de contacte între specialişti şi contribuind la identificarea de noi căi pentru extinderea în continuare a colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre cele două ţări socialiste şi prietene".

Friedrich Wilhelm, directorul societăţii „Friedrich Wilhelm": „Societatea noastră, care grupează peste 70 de firme din diferite ţări ale Europei occidentale, precum şi din Statele Unite colaborează de peste două decenii cu întreprinderi din România. Iar această colaborare, reciproc avantajoasă, se referă nu numai la schimburile comerciale propriu-zise, ci şi la interesante acţiuni de cooperare. Pe lîngă participarea noastră la dezvoltarea şi modernizarea unor unităţi de producţie româneşti din industria metalurgică, chimică, aeronautică şi uşoară, de-a lungul anilor firme din componenta grupului au achiziţionat din ţara dumneavoastră o serie de produse de foarte bună calitate, cum ar fi carcasele pentru ventilatoare mari, subansamblele, accesoriile şi piesele de schimb pentru industria construcţiilor de maşini, produsele chimice, firele şi fibrele poliesterice, maşinile de gătit realizate la Satu Mare, cunoscute şi apreciate pe piaţa R.F.G. În ceea ce priveşte cooperarea propriu-zisă, în prezent sîntem angrenaţi într-o serie de acţiuni concrete privind realizarea în România de maşini şi utilaje pentru texturat fire chimice poliester-poliamidice, ca şi de curăţitoare electrice pentru fire textile. Ca participanţi tradiţionali la T.I.B., încă de la prima sa ediţie, putem spune că de fiecare dată rezultatele obţinute au fost dintre cele mai bune. Dezvoltarea actuală a industriei româneşti, aşa cum se poate constata şi din paleta bogată şi complexă a produselor expuse la tîrg, oferă fără îndoială noi posibilităţi de înţelegere, reciproc avantajoasă".

Giustino Ranieri, directorul pavilionului Italiei: „Italia are o participare tradiţională la Tîrgul Internaţional Bucureşti, aşa cum ţara dumneavoastră este prezentă an de an la Tîrgul Internaţional de la Milano. Colaborarea economică şi cooperarea în producţie dintre Italia şi România au urmat în permanenţă, aşa cum se ştie, o evoluţie favorabilă. M-aş putea referi, de pildă, la importantele acţiuni de colaborare existente între cunoscutele societăţi italiene «Fiat» şi «Ansaldo» şi întreprinderi din România în domenii de vîrf ale industriei, cum sînt fabricarea de tractoare şi construirea de centrale nucleare. Aceste acţiuni de cooperare, ca şi altele, care se află de mai mulţi ani în derulare, ne satisfac pe deplin. Desigur, schimburile comerciale italiano-române, faţă de potenţialul economic al celor două ţări, pot fi intensificate în continuare, ceea ce nu poate decît să servească intereselor ambelor ţări şi popoare. Discuţiile pe care le-am purtat în aceste zile cu partenerii români sînt, credem, de bun augur pentru a asigura ridicarea pe noi trepte de dezvoltare a tradiţionalelor legături de prietenie şi colaborare reciproc avantajoase italiano-române".

Grupaj realizat de **Ion TEODOR, Petre CRISTEA**

ZIUA NAŢIONALĂ A REPUBLICII AUSTRIA

Domnului KURT WALDHEIM
Preşedintele federal al Republicii Austria

Sărbătoarea naţională a Republicii Austria îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa calde felicitări, împreună cu cele mai bune urări de fericire personală, de progres şi prosperitate pentru poporul austriac prieten.

Îmi exprim convingerea că bunele relaţii româno-austriece vor cunoaşte o dezvoltare continuă, spre binele şi interesul celor două popoare, al cauzei destinderii, colaborării şi păcii în Europa şi în lume.

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele
Republicii Socialiste România

Din multitudinea de date ce marchează istoria poporului austriac, ziua de 26 octombrie a fost proclamată sărbătoarea naţională a ţării. În această zi, în anul 1955, parlamentul a adoptat Legea constituţională asupra neutralităţii permanente a Austriei, decizie memorabilă, în consens cu voinţa întregii naţiuni, ce intervenea o dată cu încheierea retragerii trupelor de ocupaţie ale celor patru puteri. Dispărînd, ca stat, de pe harta Europei, prin invazia hitleristă din martie 1938 şi impunerea Anschlussului, poporul austriac nu s-a descurajat, ci a pornit cu încredere neclintită la terminarea războiului, să-şi reclădească patria. O dată cu dobîndirea independenţei şi suveranităţii depline, Austria a reuşit să-şi asigure o dezvoltare economică stabilă, promovînd o largă colaborare cu statele vecine din bazinul dunărean, cu toate statele lumii.

Membru activ al Naţiunilor Unite, Austria a acţionat şi acţionează pentru intensificarea contactelor între Est şi Vest, pentru oprirea cursei înarmărilor, îndeosebi nucleare, pentru dezarmare, securitate şi înţelegere internaţională. Ea se numără printre promotorii procesului de securitate şi cooperare în Europa, contribuind, împreună cu alte state, la obţinerea unor rezultate pozitive la Conferinţa de la Helsinki, la buna desfăşurare a celorlalte reuniuni general-europene programate, ultima din acestea urmînd să-şi înceapă curînd lucrările la Viena. Austria doreşte să impulsioneze procesul de cooperare european în toate domeniile.

Sub semnul dorinţei comune de a valorifica tradiţionalele raporturi de prietenie, largile posibilităţi ce le oferă dezvoltarea lor economică, România şi Austria au promovat şi promovează relaţii de colaborare pe multiple planuri, — impulsionate în mod hotărîtor de rodnicele convorbiri purtate de-a lungul anilor de preşedintele Nicolae Ceauşescu cu şefi de stat şi de guvern ai Austriei. În spiritul convorbirilor şi înţelegerilor convenite la nivel înalt, conlucrarea româno-austriacă, în toate domeniile, înregistrează un curs ascendent, avînd perspective certe de extindere şi diversificare. În acelaşi timp, ţările noastre conlucrează cu bune rezultate în sfera vieţii internaţionale, în vederea înfăptuirii imperativului primordial al vremurilor noastre — înlăturarea primejdiei nucleare pe continentul european şi în întreaga lume, asigurarea condiţiilor de dezvoltare paşnică a tuturor naţiunilor, cu respectarea opţiunilor lor politice, economice şi sociale.

Fără îndoială, există premise trainice pentru dezvoltarea în continuare a raporturilor româno-austriece pe diferite planuri, în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii şi înţelegerii în Europa şi în întreaga lume.

Examenul de-o viaţă al competenţei

(Urmare din pag. I)

terile? Şi, ştiţi ceva? Orgoliul meu de muncitor, de comunist a avut de cîştigat. Meditaţi la toate astea şi... apoi vom discuta!".

Să pornim, relatînd un alt caz semnificativ, de la această mîndrie profesională autentică — valoare morală specifică muncitorului comunist, care şi ea, la rîndu-i, integrează o sumă de alte valori, dînd relief pregnant chipului omului înaintat, stăpîn pe demnitatea şi responsabilităţile lui sociale. Mîndrie profesională care ni s-a relevat ca un orgoliu, în sensul bun al cuvîntului, în scurta convorbire cu un alt maistru, de data aceasta de la Întreprinderea de rulmenţi din Alexandria. Un orgoliu sănătos, cu greutate, lipsit de aroganţă, tocmai pentru că este veritabil. Din acest punct de vedere, maistrul respectiv se bucură de autoritate bine meritată în rîndul tovarăşilor lui de muncă. Dar să cercetăm faptele.

Maistrul făcuse parte, cu ani în urmă, din micul colectiv muncitoresc care iniţiase la Braşov fabricarea primului rulment românesc. Au fost, desigur, greutăţile începutului marcate de lipsa de experienţă în domeniu. Ambiţia, încrederea în propriile forţe, capacitatea profesională a acelui mic, dar îndrăzneţ colectiv muncitoresc au fost încununate de succes. Cînd s-a construit întreprinderea din Alexandria s-a făcut apel la specialiştii braşoveni să constituie nucleul noului colectiv muncitoresc. A fost printre primii care au răspuns pozitiv. Noua întreprindere urma să aplice tehnologii de fabricaţie din cele mai moderne, achiziţionate cu bani grei de la o firmă japoneză. S-a considerat un privilegiat cînd i s-a aprobat transferul, pentru că voia să se compare, cum afirma el, să-şi măsoare puterile, să înveţe mai mult, să-şi însuşească noile procedee. A schimbat, fără regrete, cu întreaga familie, confortul urban al Braşovului cu inconfortul Alexandriei, care, pe atunci, de-abia începea să se urbanizeze. Avea însă emoţii, ştia că va fi şi mai greu decît a fost în Braşovul cu tradiţiile sale industriale — aici trebuia să-i înveţe pe fiii ţăranilor din Teleorman să fabrice rulmenţi, produse de mare fineţe, de competenţă profesională superioară. Pînă să se termine construcţia noii fabrici, a fost trimis în Japonia la specializare. I-a folosit? Ca experienţă umană i-a folosit, mărturiseşte el, după trecerea anilor — era o altă lume, avea prilejul să o cunoască; dar, ca profesionist, nu prea a avut ce învăţa. Infatuare? Ai fi tentat să te gîndeşti la aşa ceva. Dar, argumentează el imediat, specializarea la Braşov, prin forţele proprii ale uzinei de acolo, se dovedise a nu fi mai prejos. Japonezii chiar s-au mirat, cînd i-au pus la probe, de ce a fost trimis atîta cale.

Exagera? Aşa ni s-a părut, la început, dar cineva aflat de faţă la discuţia noastră l-a îndemnat să povestească o anumită întîmplare petrecută la un moment dat în fabrica de la Alexandria, o întîmplare cu o întrerupere în procesul de producţie datorită unei defecţiuni în complicatul lanţ tehnologic tocmai în perioada garanţiei. Specialistul străin acreditat se afla la odihnă într-o staţiune de munte. I s-a dat aceluia telefon, i s-au explicat în amănunt simptomele defecţiunii. Şi s-a aşteptat cu sufletul la gură verdictul. „Şi verdictul?" — am întrebat noi. „Să-l spună maistrul"! — a îndemnat martorul la discuţia noastră. „Păi, ce să spun? — a zis acesta, cu sinceritate cuceritoare. A întrebat japonezul: «Maistrul cutare e acolo»? «Este! — i s-a răspuns. Să ştiţi, nu l-am lăsat să se atingă de locul defect!» «Lăsaţi-l pe el să rezolve defecţiunea — le-a spus. Că ştie mai bine ca mine ce să întreprindă!»". „Chiar aşa"? „Chiar aşa. Şi astăzi, să ştiţi, sînt mulţi ca mine în întreprinderea noastră. Asta e bucuria mea şi a tovarăşilor cu care am dat drumul la prima bandă de rulmenţi, la început. Iar acum, bucuria noastră că ne-au ajuns din urmă cei care au intrat la şcoala tehnicii înalte venind de pe băncile şcolii din satele Teleormanului. Şi ne întrecem, în prezent — foştii profesori şi foştii elevi — căutînd noi căi de modernizare a proceselor de producţie atît de pretenţioase, aşa cum ne cere secretarul general al partidului, cum ne cer hotărîrile celui de al XIII-lea Congres".

Da, există un orgoliu al profesionistului autentic. Exemplele în acest sens ar putea fi extrem de numeroase. Un orgoliu dublat de modestie, exprimîndu-se calm, asezat, fără emfază. Maistrul se bucura că a contribuit, prin muncă asiduă, cultivată cu răbdare şi dragoste, cu simţ de responsabilitate comunistă, la deschiderea unui cîmp larg de afirmare şi împlinire a tinerelor inteligenţe tehnice. A avut grijă să le pregătească în aşa fel încît acum să fie în stare să se depăşească pe ele însele în competiţia strînsă a creării de valori materiale tehnice şi ştiinţifice mondiale. În fapt este vorba, totodată, de educarea conştientă — aşa cum acţionează de obicei comuniştii — a tineretului în spiritul valorilor morale noi, socialiste, prin puterea exemplului personal.

Fronturile de luptă ale comuniştilor, unde îşi forjează ei necontenit autoritatea morală, sînt baricadele construcţiei socialiste şi comuniste, materiale şi spirituale. Pe aceste fronturi de luptă paşnică, înalt creatoare se slefuiesc puternicele caractere, personalităţile multilateral dezvoltate, devenind modele de viaţă şi comportament.

INFORMAŢII SPORTIVE

FOTBAL. În cadrul etapei a 10-a a campionatului diviziei A la fotbal se vor disputa duminică, 26 octombrie, următoarele meciuri: Victoria Bucureşti — S.C. Bacău (stadion Dinamo); F.C. Argeş Piteşti — Gloria Buzău; Oţelul Galaţi — Rapid; Flacăra Moreni — Jiul Petroşani; Chimia Rm. Vîlcea — Universitatea Cluj-Napoca; Corvinul Hunedoara — F.C.M. Braşov; Petrolul Ploieşti — F.C. Olt. Toate jocurile vor începe la ora 15.

Partidele Steaua — Dinamo şi Universitatea Craiova — Sportul studenţesc au fost amînate.

RUGBI. Pe stadionul Giuleşti din Capitală s-a disputat simbătă meciul dintre echipele României şi Franţei, contînd pentru Campionatul european de rugbi „Cupa F.I.R.A.".

Partida s-a încheiat cu scorul de 20—3 (14—0) în favoarea oaspeţilor. Punctele formaţiei franceze au fost realizate de Berot (un eseu, două lovituri de pedeapsă şi o transformare), Andrieu şi Blanco (cîte un eseu), iar cele ale echipei române — de Năstase (lovitură de pedeapsă).

Arbitrul David Bishop (Noua Zeelandă) a condus următoarele formaţii: România: Florea — Popescu, Lungu, Tofan, Toader — Năstase — Seceleanu — Dumitraş, L. Constantin, Doja — Caragea, Dumitru — C. Gheorghe, Munteanu (I. Gheorghe), Oprişa; Franţa: Blanco — Berot, Sella, Bonneval, Andrieu — Lescarboura — Berbizier — Rodriguez, Carminatti, Champ — Condon, Lorieux — Garuet, Dubroca, Chabowski.

TENIS. Proba de dublu din cadrul turneului internaţional de tenis de la Ixtapa (Mexic), rezervat foştilor campioni, a fost cîştigată de cuplul Ilie Năstase — Jaime Fillol, învingător cu 3—6, 6—1, 6—3 în finala cu perechea Jose Higueras — Dick Stockton.

În finala probei de simplu, Jose Higueras l-a întrecut cu 6—2, 6—1 pe Ilie Năstase ● În semifinalele turneului internaţional de tenis de la Tokio, Stefan Edberg l-a eliminat cu 7—5, 6—1 pe Ivan Lendl, iar Boris Becker l-a întrecut cu 7—6, 2—6, 6—3 pe Jimmy Connors.

ŞAH. În runda a 5-a a turneului internaţional de şah de la Tilburg (Olanda), Ljubojevici a cîştigat la Miles, în timp ce partidele Karpov — Timman şi Hubner — Portisch s-au încheiat remiză. Korcinoi a întrerupt în poziţie complicată cu Beliavski.

În clasament se menţine lider marele maestru olandez Jan Timman cu 3 puncte şi o partidă întreruptă, urmat de Karpov — 3 puncte, Ljubojevici — 2,5 puncte (1) ş.a.

Inițiativa președintelui Nicolae Ceaușescu — o strălucită contribuție la cauza dezarmării și păcii, în consens cu aspirațiile tuturor popoarelor

PRESA DIN DIFERITE ȚĂRI ALE LUMII REFLECTĂ PUTERNICUL ECOU INTERNAȚIONAL AL HOTĂRÎRILOR ADOPTATE DE PLENARA C.C. AL P.C.R. ȘI DE MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Noua inițiativă de pace a președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, hotărîrile istorice luate de plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român și de Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România, magistrala cuvîntare rostită de conducătorul partidului și statului nostru la înalta tribună a forului legislativ suprem al țării sînt pe larg reflectate de agențiile de presă din diferite țări ale lumii, în paginile presei internaționale, în emisiunile de radio și televiziune.

Prezentînd hotărîrea țării noastre de a trece unilateral la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, mijloacele de informare în masă de peste hotare apreciază că aceasta constituie o nouă și grăitoare dovadă a vocației de pace a României, expresia hotărîrii poporului nostru de a contribui concret la realizarea dezarmării, la înfăptuirea programelor de propășire multilaterală a patriei, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, în care toate popoarele să poată acționa pentru progres și bunăstare.

Este scoasă în evidență strălucita analiză a situației internaționale actuale făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu în deschiderea lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale, sînt înfățișate aprecierile sale referitoare la marile probleme ale contemporaneității, demersurile consecvente privind oprirea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmarea nucleară și convențională, chemarea adresată pentru continuarea negocierilor în vederea încheierii în cel mai scurt timp posibil a unor acorduri corespunzătoare în acest domeniu.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a anunțat organizarea, în cursul lunii noiembrie, a unui referendum, în cadrul căruia întregul popor român să se pronunțe asupra trecerii la reducerea unilaterală, de către România, a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare cu 5 la sută, încă în acest an — subliniază agenția TANIUG.

Președintele Nicolae Ceaușescu, inițiatorul noii propuneri românești, a lansat o chemare către întreaga națiune pentru a sprijini această idee, care va contribui la ameliorarea climatului internațional și la dezarmare pînă cînd cele două mari puteri vor ajunge la un acord final.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a adoptat în unanimitate o hotărîre cu privire la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare — informează agenția FRANCE PRESSE.

Agenția arată, de asemenea, că plenara Comitetului Central s-a pronunțat în legătură cu organizarea în cursul lunii noiembrie a unui referendum, în cadrul căruia întregul popor român să-și spună părerea asupra trecerii la reducerea unilaterală de către România a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, încă în acest an.

Plenara și-a exprimat acordul deplin și a susținut cu toată hotărîrea apelul adresat de președintele Nicolae Ceaușescu tuturor țărilor europene, Statelor Unite ale Americii și Canadei, privind adoptarea unor măsuri reale de dezarmare — subliniază A.F.P. În context, agenția amintește că președintele Nicolae Ceaușescu a lansat un apel țărilor europene, cerîndu-le ca fiecare în parte să-și reducă cu cel puțin 5 la sută armamentele, efectivele și cheltuielile militare, chiar înaintea unui acord de dezarmare.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român s-a pronunțat pentru organizarea unui referendum în legătură cu trecerea la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ale țării — relevă agenția REUTER.

Sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu, România — membră a Tratatului de la Varșovia — a înghețat cheltuielile de apărare timp de mai mulți ani, arată agenția.

Marea Adunare Națională a României a aprobat propunerea conducătorului partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la reducerea cu 5 la sută, pînă la sfîrșitul acestui an, a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ale României — informează agenția iugoslavă TANIUG.

Agenția relevă că parlamentul a hotărît, de asemenea, la propunerea președintelui României, să fie organizat un referendum la care toți cetățenii români să se poată pronunța asupra acestei propuneri. Este scoasă în evidență aprecierea președintelui Nicolae Ceaușescu potrivit căreia România este hotărîtă să-și aducă contribuția la lupta pentru pace și dezarmare în lume. După ce arată că în cuvintarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale președintele României a făcut o amplă analiză a situației internaționale, agenția relevă: Președintele Nicolae Ceaușescu a reafirmat, în cadrul sesiunii M.A.N., că pe baza rezultatelor obținute pînă acum se poate aprecia că în acest an România va realiza o producție industrială cu peste 7 la sută mai mare față de anul trecut și că în agricultură s-a realizat o recoltă de peste 28 milioane tone cereale. Aceasta înseamnă că în acest an România a obținut un nou record în producția de cereale.

Marea Adunare Națională a adoptat cuvîntarea președintelui Nicolae Ceaușescu ca „document programatic al politicii externe a României" — evidențiază Taniug.

România este gata să-și reducă în mod unilateral cu 5 la sută armamentele, efectivele și cheltuielile militare, a declarat președintele Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale — evidențiază agenția CHINA NOUĂ, adăugînd că poporul va fi consultat în legătură cu aceasta.

Conducătorul României a declarat că propunerile prezentate de U.R.S.S. la întîlnirea din Islanda vor exercita fără îndoială o influență în lupta pentru dezarmare și pace. Afirmînd că sovieticii și americanii trebuie să-și continue întîlnirile, inclusiv să aibă o nouă întîlnire la nivel înalt, președintele Nicolae Ceaușescu a subliniat în același timp că cele două mari puteri nu pot soluționa singure toate problemele lumii, ci este necesară participarea tuturor statelor și popoarelor — evidențiază agenția.

Pe de altă parte, în relatarea agenției China Nouă se arată că România consideră necesar să se treacă și la reducerea radicală a armamentelor convenționale, astfel încît pînă în anul 2 000 să se realizeze o reducere cu cel puțin 50 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

Din cuvîntarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ziarul sovietic „PRAVDA" pune în evidență aprecierea făcută de șeful statului român în legătură cu faptul că propunerile Uniunii Sovietice demonstrează o abordare nouă a dezarmării nucleare, deschid o perspectivă pentru desfășurarea cu succes a luptei pentru realizarea dezarmării și pentru pace în întreaga lume. Se relevă, de asemenea, considerentul exprimat că, în general, trebuie să se treacă la o nouă abordare a problemelor, pornindu-se de la faptul că un război nuclear nu poate fi cîștigat și trebuie făcut totul pentru eliminarea completă și pentru totdeauna a armelor nucleare de pe planeta noastră.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat, de asemenea, că, după cum reiese din declarațiile participanților la întîlnirea din Islanda, cauza principală a nerealizării unei înțelegeri asupra problemelor privind armele nucleare și a altor probleme o reprezintă poziția Statelor Unite ale Americii de a continua realizarea programului așa-zisului „război al stelelor", ceea ce înseamnă de fapt trecerea la militarizarea Cosmosului — evidențiază ziarul sovietic.

Ziarul „NEPSZABADSAG" din R.P. Ungară a relatat despre desfășurarea sesiunii Marii Adunări Naționale, evidențiind că pe agenda lucrărilor s-au aflat probleme ale activității internaționale a Republicii Socialiste România, modificarea unor prevederi ale Constituției țării. Se subliniază că secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a rostit o cuvîntare consacrată politicii externe a țării noastre, cu precădere poziției față de principalele probleme ale dezarmării.

În cadrul sesiunii Marii Adunări Naționale au fost dezbătute activitatea internațională a României, problematica privind dezvoltarea relațiilor politico-economice și colaborarea multilaterală cu toate statele, pe baza cuvîntării rostite de secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu — informează ziarul cehoslovac „RUDE PRAVO".

Despre cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la sesiunea M.A.N. cu privire la activitatea internațională a României informează, la rîndul său, ziarul „NEUES DEUTSCHLAND" din R.D. Germană:

Președintele Nicolae Ceaușescu a declarat că România consideră necesară o reducere radicală a armamentelor convenționale, astfel încît pînă în anul 2000 să se realizeze o diminuare cu cel puțin 50 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare, paralel cu negocierile cu privire la dezarmarea nucleară — evidențiază agenția FRANCE PRESSE.

Se relevă, în continuare, că în cuvîntarea rostită la sesiunea Marii Adunări Naționale conducătorul partidului și statului a reînnoit apelul său către toate țările europene, precum și către Statele Unite ale Americii și Canada pentru trecerea, de către fiecare, în mod unilateral, la o reducere cu 5 la sută a armamentelor și cheltuielilor militare.

Pe de altă parte — subliniază agenția — președintele Nicolae Ceaușescu a declarat la sesiunea Marii Adunări Naționale că România consideră posibil să se ajungă în cel mai scurt timp la un acord între Tratatul de la Varșovia și N.A.T.O. la negocierile de la Viena cu privire la reducerea unor efective militare în centrul Europei. Potrivit președintelui Nicolae Ceaușescu, un asemenea acord ar avea nu atît o însemnătate militară, ci mai mult o însemnătate politică, demonstrînd încă o dată că este posibilă realizarea de înțelegeri concrete pe calea dezarmării.

Se arată, de asemenea, că președintele Nicolae Ceaușescu s-a pronunțat din nou pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, fără arme nucleare și chimice.

Marea Adunare Națională a României a adoptat legea cu privire la reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare și la consultarea poporului în legătură cu aceasta, în cadrul unui referendum, inițiativă care aparține președintelui Nicolae Ceaușescu — informează agenția ASSOCIATED PRESS, subliniind preocuparea constantă a președintelui Nicolae Ceaușescu față de problemele dezarmării.

Poporul român va decide în cadrul unui referendum dacă țara va proceda pînă la sfîrșitul anului la o dezarmare unilaterală, a relevat conducătorul partidului și statului, Nicolae Ceaușescu, în cadrul sesiunii parlamentului — evidențiază agenția D.P.A. Propunerea de dezarmare, aprobată anterior de Comitetul Central al partidului — adaugă agenția — prevede reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

Este amintit, totodată, apelul adresat de președintele Nicolae Ceaușescu tuturor statelor europene, precum și Statelor Unite ale Americii și Canada de a urma exemplul României și de a trece fiecare, în mod unilateral, la o reducere cu 5 la sută a armamentelor și cheltuielilor militare.

TELEVIZIUNEA AUSTRIACĂ a prezentat imagini de la lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale, insistînd asupra cuvîntării rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu. În comentariul prezentat cu acest prilej s-a subliniat că România a hotărît să treacă în mod unilateral la măsuri concrete de reducere a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare.

De asemenea, POSTURILE DE RADIO AUSTRIECE au informat despre noua inițiativă de pace a României, care consideră că este necesară o abordare mai îndrăzneață, pornind de la noile realități, a problemelor dezarmării, pentru a avansa în direcția realizării păcii.

România a lansat un apel tuturor statelor din Europa pentru a trece la o reducere cu cel puțin 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare — evidențiază „JORNAL DE BRASILIA", menționînd că țara noastră este decisă să procedeze la o reducere unilaterală, încă din acest an, organizînd în acest scop un referendum la nivel național.

Președintele Nicolae Ceaușescu a subliniat că în prezent nu există problemă mai importantă decît dezarmarea și pacea și nu există nici o justificare pentru creșterea cheltuielilor militare — relevă ziarul. Trebuie să înceteze orice acțiune vizînd militarizarea Cosmosului — a relevat președintele Nicolae Ceaușescu.

Ziarul brazilian arată în continuare că România a reafirmat sprijinul său față de programul de dezarmare în trei etape, pînă la sfîrșitul secolului, propus de Uniunea Sovietică și a salutat, totodată, hotărîrea U.R.S.S. de a prelungi moratoriul asupra experiențelor nucleare. În același timp, România consideră că o serie de propuneri ale S.U.A. și altor state reprezintă, la rîndul lor, o bază reală pentru încheierea unor acorduri de dezarmare. După părerea României, este timpul ca nu numai S.U.A. și U.R.S.S., ci și celelalte state care posedă arme nucleare să participe la negocieri în această problemă.

Președintele Nicolae Ceaușescu apreciază că în prezent nu există problemă mai importantă ca dezarmarea și pacea — relevă și ziarul „CORREIO BRAZILIENSE". Sprijinind programul în trei etape de dezarmare pînă la sfîrșitul secolului, propus de U.R.S.S., România se pronunță pentru reducerea în continuare cu cel puțin 50 la sută a armamentelor convenționale și consideră necesară organizarea de negocieri între marile puteri, la care să participe toate statele europene, pentru a face posibilă realizarea unui program și a unor acorduri corespunzătoare privind armamentele nucleare — subliniază ziarul. În articol se arată că președintele Nicolae Ceaușescu consideră important ca atît țările europene, cît și celelalte state ale lumii să participe activ la realizarea unor acorduri privind încetarea experiențelor nucleare, reducerea armelor nucleare și demilitarizarea Cosmosului.

(Agerpres)

- **Un act concret pe linia opririi cursei înarmărilor, deschizător de perspective reale trecerii la dezarmare**
- **Înflăcărat apel la acțiunea unită a tuturor statelor și popoarelor**

La O.N.U. a fost difuzat ca document oficial Apelul Congresului al III-lea al oamenilor muncii din Republica Socialistă România pentru dezarmare nucleară și generală, pentru pace

NAȚIUNILE UNITE 25 (Agerpres). — N. Chilie transmite: La sediul O.N.U. a fost difuzat ca document oficial Apelul Congresului al III-lea al oamenilor muncii din Republica Socialistă România pentru dezarmare nucleară și generală, pentru pace.

La Națiunile Unite, noile demersuri românești în favoarea dezarmării și păcii cuprinse în Apel au fost primite cu un deosebit interes, apreciindu-se că ele se înscriu organic în ansamblul activităților și inițiativelor României, ale președintelui ei — dintre care multe se află pe agenda de lucru a actualei sesiuni a Adunării Generale — vizînd întărirea legalității internaționale, reducerea bugetelor militare, dezvoltarea unor relații de bună vecinătate între state, reglementarea exclusiv prin mijloace pașnice a diferendelor și conflictelor existente în lume, creșterea rolului și eficacității O.N.U. în soluționarea în chip nou, democratic, a problemelor ce preocupă lumea contemporană, între care dezarmarea și pacea ocupă un loc central.

Noile inițiative românești, care poartă amprenta gîndirii politice strălucite a președintelui Nicolae Ceaușescu și se bucură de adeziunea fermă a întregului popor român, fac din nou dovada preocupărilor constante și acțiunilor stăruitoare ale României, ale conducătorului partidului și statului nostru pentru oprirea actualei evoluții a evenimentelor spre confruntare și război, pentru o schimbare radicală a cursului vieții internaționale în direcția unei politici de destindere, dezarmare și pace, a încrederii nestrămutate în capacitatea popoarelor, a forțelor realiste, înaintate ale contemporaneității de a edifica o lume a înțelegerii, colaborării și păcii, în care fiecare popor să-și poată făuri propriul său viitor.

Inaugurarea rafinăriei „Anatolia Centrală" — rod al colaborării româno-turce —

în prezența președintelui Kenan Evren

ANKARA 25 (Agerpres). — I. Socaciu transmite: Simbătă a avut loc inaugurarea oficială a rafinăriei „Anatolia Centrală" de la Kirikkale, construită în colaborare de România și Turcia. La ceremonie au luat parte președintele Republicii Turcia, Kenan Evren, primul ministru Turgut Ozal, membri ai guvernului și parlamentului, specialiști români care au colaborat la construirea acestui obiectiv, muncitori turci de la rafinărie.

A participat o delegație română condusă de Ioan Avram, ministrul energiei electrice, președintele părții române în Comisia mixtă economică româno-turcă.

În cuvîntul rostit cu acest prilej, Mufit Nair, directorul general al Societății de stat turce Tupras, a relevat însemnătatea deosebită a acestui obiectiv pentru economia turcă, înaltul nivel calitativ al instalațiilor livrate de România și a exprimat mulțumiri tuturor celor care au participat la ridicarea și punerea în funcțiune a rafinăriei.

În continuare, Kazim Oksay, ministru de stat, s-a referit pe larg la marea importanță a noului obiectiv industrial pentru Turcia și a subliniat buna colaborare dintre țările noastre în construirea rafinăriei. Acest important proiect — a spus el — constituie o contribuție la întărirea relațiilor de prietenie dintre Turcia și România, deschizînd perspective bune raporturilor viitoare dintre cele două țări.

Luînd cuvîntul, primul ministru Turgut Ozal a prezentat locul pe care îl ocupă rafinăria în economia Turciei, însemnătatea ei în asigurarea unei baze energetice puternice și a subliniat, totodată, buna colaborare existentă între Turcia și România, exprimînd mulțumiri guvernului român pentru buna cooperare cu Turcia în construirea acestui modern obiectiv.

Președintele Kenan Evren, după ce s-a referit la eforturile întreprinse de țara sa pentru dezvoltarea economiei, a evocat relațiile de prietenie și colaborare româno-turce. În cadrul relațiilor noastre cu țările vecine, a spus vorbitorul, România ocupă un loc special. Sînt foarte bucuros de această colaborare cu România și îmi exprim speranța că ea se va dezvolta și în viitor. În acest cadru, președintele Evren a reliefat importanța întîlnirilor și convorbirilor avute cu președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în promovarea unor strînse raporturi de colaborare și cooperare între cele două țări.

A luat, de asemenea, cuvîntul ministrul energiei electrice al țării noastre, Ioan Avram.

A fost vizitată, în continuare, rafinăria, care are o capacitate de prelucrare de 5 milioane tone metrice pe an, situîndu-se printre principalele obiective economice ale Turciei. Ea dispune de instalații moderne de prelucrare, care asigură o valorificare superioară a materiei prime și obținerea unor produse petroliere de înaltă calitate. Execuția rafinăriei a revenit I.C.E. Industrialexportimport, la ea colaborînd numeroase întreprinderi din țara noastră, cum sînt „Grivița Roșie" „Vulcan", Întreprinderea de mașini grele, „Aversa", „Automatica". Fabrica de ventilatoare și altele. Concepția și proiectarea au fost asigurate de Institutul de specialitate din Ploiești și I.S.P.E. București.

Pentru rezolvarea pașnică a problemei reunificării Coreei

MOSCOVA 25 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la dineul oferit cu prilejul vizitei la Moscova a tovarășului Kim Ir Sen, tovarășul Mihail Gorbaciov a reafirmat sprijinul pe care poporul sovietic îl acordă cauzei drepte a poporului coreean — reunificarea patriei. Evocînd inițiativele sovietice privind această regiune, vorbitorul a subliniat că ele au drept scop reducerea considerabilă a rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune amplasate acolo și deschid noi posibilități pentru destindere. Considerăm, a arătat M. Gorbaciov, că realizarea acestei propuneri ar putea ajuta considerabil și lupta poporului coreean pentru reducerea încordării, pentru întărirea păcii în Peninsula Coreea și transformarea ei într-o zonă fără arme nucleare. În ultimă instanță, aceasta va contribui la crearea de condiții favorabile pentru realizarea reunificării pașnice a patriei.

La rîndul său, Kim Ir Sen a subliniat necesitatea intensificării eforturilor pentru preîntîmpinarea unui război termonuclear și asigurarea păcii și securității în lume. Vorbitorul a arătat că partidul și Guvernul R. P. D. Coreene depun eforturi neobosite pentru reducerea încordării și menținerea păcii în Asia și în Coreea, pentru rezolvarea pașnică a problemei reunificării Coreei. El a reamintit numeroasele propuneri făcute de țara sa în această privință, inclusiv cea referitoare la crearea unei Republici Confederale Democrate Koryo. Aceste propuneri, a arătat Kim Ir Sen, se bucură de sprijinul majorității țărilor și popoarelor lumii.

R. F. Germania:

Congresul extraordinar al Partidului Social-Democrat

BONN 25 (Agerpres). — La Offenburg au început lucrările Congresului extraordinar al Partidului Social-Democrat din R.F. Germania, principala formațiune politică de opoziție. Congresul va elabora strategia P.S.D. în vederea alegerilor parlamentare din ianuarie 1987.

Luînd cuvîntul, Johannes Rau, vicepreședinte al P.S.D., candidat al partidului la funcția de cancelar federal al R.F.G., a expus programul preliminar al partidului pentru cazul în care va ieși învingător în alegerile parlamentare, relatează agenția T.A.S.S. El a arătat că, în cazul în care P.S.D. va obține victoria în alegeri, guvernul social-democrat va căuta să netezească calea spre un progres real în problema dezarmării.

NAȚIUNILE UNITE

Amplu consens asupra necesității reglementării pe cale pașnică a diferendelor

NAȚIUNILE UNITE 25 (Agerpres). — N. Chilie transmite: În Comitetul pentru probleme juridice al Adunării Generale a O.N.U. s-au încheiat dezbaterile asupra punctelor referitoare la reglementarea pașnică a diferendelor dintre state și raportul Comitetului special pentru Carta O.N.U. și creșterea rolului organizației.

După cum se știe, tema de stringentă actualitate a reglementării pașnice a diferendelor, stărilor conflictuale dintre state a fost înscrisă pe ordinea de zi a forului plenar al O.N.U. de România în baza concepției străbătute de o înaltă răspundere față de destinele omenirii a președintelui Nicolae Ceaușescu privind imperativul eliminării cu desăvîrșire a forței și amenințării cu forța în relațiile internaționale și consacrării ferme a principiului soluționării prin căi și modalități exclusiv pașnice a diferendelor, conflictelor și problemelor litigioase dintre state, necesitatea creșterii rolului și a contribuției organizației mondiale în această direcție. Pe acest fundal a reținut atenția propunerea României privind recurgerea la o comisie de bune oficii, mediere sau conciliere în cadrul O.N.U.

Dezbaterile din comitet au scos în evidență concluzia că propunerea României are meritul de a fi declanșat un dialog responsabil și realist cu privire la cele mai potrivite modalități de sporire a rolului, autorității și prestigiului O.N.U. în soluționarea pașnică a diferendelor, a tuturor problemelor care confruntă omenirea, în democratizarea vieții internaționale și în dezvoltarea unei cooperări largi între state, întemeiată ferm pe principiile și normele dreptului și legalității. A reținut, de asemenea, atenția opinia majorității covîrșitoare a reprezentanților statelor membre potrivit căreia se impune mobilizarea voinței politice, a eforturilor tuturor statelor pentru ca O.N.U. să devină cu adevărat un instrument puternic și eficient în asigurarea preeminenței dreptului asupra forței, în promovarea activă și fermă a rezolvării prin căi și mijloace exclusiv pașnice a tuturor diferendelor, stărilor conflictuale și problemelor litigioase dintre state.

Dezbaterile au pus în relief caracterul oportun și semnificațiile multiple ale acestei inițiative românești care vizează întărirea generală a rolului mecanismelor și autorității O.N.U. într-un domeniu de însemnătate vitală pentru prezentul și viitorul omenirii, acela al asigurării unui climat de dialog și negociere, de făurire prin eforturi comune a unei lumi a păcii și colaborării.

SOLIDARITATE CU LUPTA DREAPTĂ A POPORULUI NAMIBIAN

Potrivit unei hotărîri a Adunării Generale a O.N.U., adoptată în urmă cu cîțiva ani, începînd de luni 27 octombrie, forțele democratice și progresiste de pretutindeni marchează **„Săptămîna de solidaritate cu poporul Namibiei", cu organizația sa de eliberare S.W.A.P.O.** Desfășurată într-un moment cînd pe plan internațional ia tot mai mult amploare mișcarea pentru acordarea imediată a independenței vastului teritoriu al Africii de Sud-Vest, această manifestare constituie o nouă și vie expresie a sprijinului larg de care se bucură pretutindeni în lume cauza dreaptă a poporului namibian. Anul acesta, ea are loc la numai o lună de la sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U. consacrată problemei namibiene (17—20 septembrie), care a condamnat cu vehemență refuzul regimului rasist de la Pretoria de a trece la aplicarea rezoluțiilor Națiunilor Unite cu privire la Namibia și a adoptat o serie de sancțiuni economice menite să-i constrîngă pe guvernanții sud-africani să țină seama de cererile îndreptățite ale comunității internaționale, de imperativele lumii de azi.

Namibia este, după cum se știe, ultimul mare teritoriu continental (suprafața — 824 292 kmp; populația — 1,5 milioane locuitori) aflat sub dominație colonială și menținerea ei într-o stare de dependență constituie un flagrant anacronism, o sfidare la adresa conștiinței omenirii. Această stare de lucruri este cu atît mai inacceptabilă dacă se ia în considerare faptul că, în 1966, O.N.U. a hotărît să pună capăt mandatului încredințat R.S.A. de a administra Namibia și a desfășurat de atunci o intensă activitate în sprijinul recunoașterii drepturilor legitime ale poporului namibian. O importantă deosebită, printre numeroasele acțiuni inițiate de organizația mondială, o are rezoluția 435 adoptată în anul 1978 de Consiliul de Securitate, rezoluție cunoscută sub numele de „Planul O.N.U.", care prevede încetarea luptelor, retragerea trupelor de ocupație sud-africane și organizarea de alegeri libere sub control internațional în vederea proclamării independenței Namibiei.

Deși propunerile respective, sprijinite de numeroase state ale lumii, constituie singura soluție menită să asigure împlinirea aspirațiilor de libertate ale poporului namibian, rasiștii sud-africani au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a le torpila. Ei au sporit efectivele trupelor sud-africane dislocate pe teritoriul Namibiei, au instalat un guvern marionetă la Windhoek și au intensificat la maximum represiunile împotriva forțelor patriotice. Aceste măsuri arbitrare, menite să permanentizeze controlul R.S.A. asupra Namibiei, n-au putut însă intimida poporul namibian. Sub conducerea S.W.A.P.O., el continuă lupta armată, ca și celelalte forme de acțiune menite să atragă atenția lumii asupra cauzei sale drepte.

Recent, la Windhoek mii și mii de persoane, sfidînd forțele represive, au participat la o amplă manifestație, cerînd aplicarea neîntîrziată a rezoluțiilor O.N.U. cu privire la Namibia. În același timp, într-o serie de declarații făcute în ultima vreme conducătorii S.W.A.P.O. au ținut să sublinieze că organizația este hotărîtă să folosească orice prilej pentru soluționarea problemei namibiene pe calea tratativelor, dar nu va renunța la lupta armată atîta vreme cît Pretoria refuză să treacă la aplicarea rezoluțiilor O.N.U. și intensifică represiunile.

În spiritul politicii sale consecvente de solidaritate cu toate popoarele care luptă pentru afirmarea dreptului lor de a se dezvolta de sine stătător, România socialistă a fost și este alături de poporul namibian, acordîndu-i un permanent sprijin politic, diplomatic, moral și material. Solidaritatea dintre poporul român și poporul namibian, dintre Partidul Comunist Român și Organizația Poporului din Africa de Sud-Vest și-a găsit pe parcursul anilor concludente expresii cu ocazia întîlnirilor pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a avut, pe pămînt african și la București, cu Sam Nujoma, președintele S.W.A.P.O., în cursul cărora secretarul general al partidului nostru a exprimat de fiecare dată hotărîrea României socialiste de a acorda întregul său sprijin poporului namibian pentru victoria cauzei sale drepte. Țara noastră a fost, de asemenea, primul stat care a încheiat un document internațional cu S.W.A.P.O., ceea ce a reprezentat o însemnată contribuție la recunoașterea și afirmarea acestei organizații pe plan mondial ca unic reprezentant legitim al poporului namibian.

O nouă și elocventă mărturie a sentimentelor de solidaritate militantă pe care poporul român le nutrește față de poporul namibian, față de cauza sa dreaptă, a avut loc zilele trecute cu prilejul sesiunii Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România. De la înalta tribună a forului suprem al puterii de stat, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a declarat: **„România sprijină cu fermitate lupta popoarelor împotriva colonialismului, a neocolonialismului, pentru apărarea și consolidarea independenței naționale a fiecărui popor. Condamnăm în modul cel mai hotărît politica rasistă, de apartheid din Africa de Sud. Acordăm întregul sprijin S.W.A.P.O. în lupta pentru independența a poporului namibian".**

Călăuzit de asemenea sentimente, poporul român folosește prilejul oferit de **„Săptămîna de solidaritate cu poporul namibian"** pentru a-și exprima convingerea că nimic nu va putea împiedica victoria cauzei drepte a acestuia, că nu este departe ziua cînd pe cuprinsul Africii de Sud-Vest va flutura, în sfîrșit, steagul libertății.

Nicolae N. LUPU

AGENȚIILE DE PRESĂ — pe scurt

COMITETUL PENTRU DECOLONIZARE AL O.N.U. a adoptat cu o mare majoritate de voturi o rezoluție prin care condamnă cu tărie colaborarea dintre guvernele occidentale și regimul de apartheid al R.S.A. Documentul cere să se treacă la suspendarea ajutorului destinat autorităților de la Pretoria pînă la eliminarea completă a politicii de discriminare rasială și acordarea independenței Namibiei. Toate instituțiile specializate și alte organisme ale O.N.U. sînt chemate să pună capăt oricărei colaborări cu regimul sud-african.

APEL. Secretarul general al Ligii Arabe, Chedli Klibi, a lansat un apel Organizației Națiunilor Unite, chemînd la intensificarea eforturilor în direcția încetării ostilităților dintre Iran și Irak — informează agenția KUNA. El a relevat importanța acțiunilor forului mondial în inițiativele menite să ducă la soluționarea globală a problemelor din Orientul Mijlociu.

DELEGAȚIILE R.P.D. COREENE la convorbirile dintre Nordul și Sudul Coreei — delegația Societății de Cruce Roșie, cele la convorbirile economice și la contactele preliminare în vederea convorbirilor parlamentare — au dat publicității o declarație comună în legătură cu situația gravă creată prin poziția autorităților sud-coreene care neagă dialogul Nord-Sud și se opun reunificării, avansînd o „politică de stat" anticomunistă — relatează agenția A.C.T.C. Declarația cheamă autoritățile sud-coreene să renunțe la o asemenea politică, orientată spre confruntare, iar Statele Unite să răspundă imediat propunerii R.P.D. Coreene privind organizarea de convorbiri tripartite în vederea creării de condiții favorabile reunificării Coreei.

UN NOU ATENTAT TERORIST a fost comis simbătă în orașul spaniol San Sebastian din provincia Țara Bascilor. Guvernatorul militar al orașului și încă trei persoane au fost ucise, iar alte 15 rănite de o bombă artizanală. Se relevă, de asemenea, că acest act terorist face ca numărul celor care și-au pierdut viața în Spania anul acesta ca urmare a violenței politice să se ridice la 42. Aflat în Portugalia, președintele guvernului spaniol, Felipe Gonzalez, a reafirmat hotărîrea cabinetului său de a continua în mod ferm lupta împotriva terorismului.

DELEGAȚIA GUVERNAMENTALĂ A AFRICII DE SUD A FOST SUSPENDATĂ LA CEA DE-A 25-A CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ A CRUCII ROȘII, care își desfășoară lucrările la Geneva, ca urmare a adoptării, simbătă, a unei moțiuni depuse de Kenya, în numele grupului de state africane. După operațiunea votului, delegației guvernului de la Pretoria i s-a cerut să părăsească lucrările. Delegația Crucii Roșii din R.S.A. a rămas la conferință, neflind vizată de moțiunea supusă votului.

ÎNTR-UN DISCURS pronunțat în Consiliul permanent al Organizației Statelor Americane (O.S.A.), reprezentantul Nicaraguei a acuzat S.U.A. că violează carta O.S.A. prin exercitarea unor presiuni fără precedent la adresa țării sale, transmite agenția E.F.E.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul: Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360